

Tribuna școlii

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ

Anul II Nr. 63

Simbătă 30 septembrie 1972

12 pagini — 1 leu

MUNCA — MANUALUL CEL MAI EFICIENT

M-am nimerit la deschiderea anului școlar la Liceul din Pechea și am văzut stivele cu cărți noi pe care țara le dăruie copiilor ei. Am auzit sunetul argintos al clopoțelului la cea dintâi intrare în clase a școlariilor din această toamnă și, gândindu-mă la numeroasele școli noi, la milioanele de elevi care trăiesc, însetați de curiozitate și cunoaștere, vîrsta fericită a învățaturii, am înțeles încă o dată cât de profund omească și patriotică este grija națiunii noastre socialiste pentru copii, pentru zestrea ei cea mai de preț.

De la deschiderea anului școlar au trecut abia două săptămîni și, iată, un element nou, deși tradițional, vine să impodobască acest sentiment cu una din cele mai frumoase semnificații. În timpul lor liber, milioane de elevi participă cu entuziasm și cu spiritul harnic al furnicii la campania de stringere a recoltei. Ciorchinii de struguri, știuleții de porumb, fructele livezilor și grădiniilor, floarea-soarelui, sînt culese și încărcate în panerul bogat al acestei toamne binecuvîntate de rod și cu miinile elevilor. Ei se alătură mecanizatorilor și agronomilor, ei se alătură propriilor lor părinți și dascăli într-o uriașă lecție demonstrativă de hărnicie și vrednicie, într-o acțiune menită să ateste peren că scrisul și socotitul capătă valoare integrală a conținutului lor educativ, numai strîns legate de viață și de clocotul ei creator.

Mulți dintre cei ce sînt acum elevi

PETRU VINTILA

(Continuare în pag. a 11-a)

Lecție de vrednicie

Fără frecvență

Problema învățămîntului fără frecvență mi-a trezit o vie curiozitate în anii studenției. Atunci se chema învățămîntul „prin corespondență” și nu era, nici în țara noastră, nici în cele mai multe țări, un învățămînt de stat. Astăzi, în totalitatea statelor socialiste învățămîntul fără frecvență este înglobat în sistemul general de învățămînt. Atunci cînd s-a legiferat, el a fost considerat de toți ca un mijloc de jussă corectare a inegalității șanselor din perioada regimurilor anterioare.

Astăzi, toți cetățenii țării au dreptul la învățatură, pînă la treapta cea mai de sus. S-ar părea astfel că învățămîntul fără frecvență a devenit de prisos și că — în consecință — ar trebui redus considerabil, dacă nu chiar desființat.

Dar iată că viața, cu mutațiile sale rapide, determinate de revoluția tehnico-științifică, infirmă o astfel de concluzie. Nu numai că învățămîntul fără frecvență nu este depășit, dar el se va extinde din ce în ce mai mult, luînd forme organizatorice potrivite situațiilor noi care vor apărea. Este foarte probabil ca într-un viitor previzibil, această formă de învățămînt, puternic ajutat de tehnici corespunzătoare, să devină o formă predominantă a unei educații permanente. Nu este deloc utopic să ne închipuim că într-o bună zi, așa cum astăzi am adus teatrul în casă, nepoții noștri vor putea aduce școala în casă.

Trecem printr-un moment deosebit de important al restructurării învățămîntului de toate gradele, al adaptării sale la viața de astăzi. Într-un astfel de moment nu trebuie să pierdem din vedere această formă a viitorului, învățămîntul fără frecvență. Căci trăim în prezent ca să gădîm și să lucrăm pentru viitor.

Adrian Păunescu

ZAHARIA STANCU

LA 70 DE ANI

URARE

Zaharia Stancu împlinește la 70 octombrie 70 de ani. Iată o știre despre care sîntem siguri că va fi citită în toate limbile pămîntului. Cărțile lui au făcut prin ani ocolul „mîntului rotund”, spre gloria autorului și a țării sale, iar Zaharia Stancu este de pe acum o prezență de istorie literară universală. Sîntem siguri că noua tinerețe a poetului și prozatorului, a gazetarului militant și a cetățeanului, în cel de al optulea deceniu de viață, va spori numărul și substanța operelor dăruite poporului nostru și prezentului socialist. Zaharia Stancu nu este un nume prăfuit pe un manual anacronic de literatură, ci un factor activ de progres social, în paginile ziarelor, în forul comuniștilor, oriunde se hotărăște mai-binele țării și al scriitorilor.

La aniversarea celor șapte decenii, fi urăm multă sănătate, cărți numeroase, odată cu mulțumirea de a-și vedea realizate toate năzuințele artistice și sociale.

AUREL DRAGOȘ MUNTEANU

Numai absolvenții sînt de vină?

E paradoxal, dar e adevărat, că la noi se pot spune cu mai mare ușurință adevărurile mari — oricît de dureroase — decît adevărurile locale. Asta dovedește că nu prea mulți sînt cei ce și-au făcut din marile idei realități intime, fără de care să nu poată trăi. În acest sens, chemarea la conștiință, pe care a adresat-o țării Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, este o exemplară și emoționantă „lecție de mare adevăr” însușit. Am fost chemați să ne bucurăm și să suferim pentru ideile mari, ca și cînd ar fi proprietatea conștiinței noastre cum și sînt. Am fost chemați să ieșim din neutralitate, cîtă mai e, și e. Dar fapt e că, deocamdată, adevărurile locale sînt mai greu de spus. Dacă, de exemplu, vei afirma că „Subinginerul nu-i un bun cititor de poezie”, nu se va simți nimeni deranjat. Dacă, însă, te va pune Dumnezeu să șoptești că „nea Vasile, care e subinginer, nu știe să citească, în justa ei intonație, poezia „Ce te legeni”, atunci se vor supăra cam toți subinginerii.

Ridicîndu-ne, din aceste exemple către ideea pe care vrem s-o dezbatem, vom reafirma că, dacă deceniul ultim a fost al adevărului în lumea contemporană, ei, bine, această calitate i-a dat-o și lupta țării noastre, a partidului ei care au spus adevăruri dramatice, cu privire la domenii importante ale vieții. Tovarășul Ceaușescu ne-a oferit pilda sa de curaj revoluționar, nepierzînd nici un prilej de a demasca falsul, minciuna și ipocrizia, din lumea de azi.

Cu toate acestea, uneori, cînd noi înșine am vrut să ne conformăm, cu acest mod de a pune problemele și de a le analiza, ne-am lovit de triste mic-

vanități, de acele „verigi intermediare” ce trebuie desființate, așa după cum a cerut-o Conferința Națională a partidului, ne-am izbîdit de realitatea crudă că poți critica întregul sistem național de drumuri și poduri, dar să nu te legi cumva de strada pe care stă cutare primar!! S-a creat, așadar, o plasă de subiecte tabu, în a cărei deasă împletitură, urma să mai bijbîim. Asta, dacă n-ar fi ridicat din nou partidul vocea, prin conducătorul său, la Consfătuirea de lucru din această toamnă, în favoarea unei organizări mai bine, uneori de la temelie, a societății românești de astăzi.

Unul din aceste subiecte tabu a fost, pînă mai deunăzi, repartizarea absolvenților în producție. Fără îndoială că școlile, prin care trece fiecare, trebuie să-l însuflească ideile generoase ale muncii și dăruirii, ale sacrificiului de sine pentru binele general. Practic, cînd merge în producție, absolventul n-ar trebui să simtă că intră în producție, ci că se transferă dintr-un loc de muncă în altul. Nu e normal ca intrarea în producție să fie similară cu schimbarea, din rădăcini, a mediului de viață. În aceste împrejurări, școala de sus și pînă jos, se cuvine să fie repetiția generală a vieții. Absolventul trebuie obișnuit cu ideea că, în producție, nu va fi ușor, că nu merge în rai, ci într-o lume reală, cu posibilități, cu greutăți, dar și cu perspective. Absolventul trebuie să știe de la factorii care-l educă și-l instruiesc, adevărul

ADRIAN PĂUNESCU

(Continuare în pag. a 11-a)

ACCENTE

Interferențe

A apărut numărul 7 (1972) al revistei **Interferențe**, revistă editată de Liceul Emil Racoviță din Cluj, sub îngrijirea profesoarei **Oltea Rău**. Onorându-și tradiția, acest număr se încheie și el pe linia reu-

șitelor remarcabile. Nume prestigioase și-au oferit colaborarea: **Aurel Rău** (Intilnirea), **Hadrian Daicovicu** (De la Tapae la Ranistorum), **Ion Vartic** (Două motive fundamentale ale prozei lui Anton Holban), **Létay Lajos** (Amintire în zori), **Constantin Chirilă**. La aceasta se adaugă și traduceri din **Charles Baudelaire** — **Albatrosul** (traducere de **Iuliana Andreea**), **Pierre Daininos** — **Franța la volan** (în românește de **Anca Pitea**). Revista impresionează, desigur, prin varietatea problematicii abordate. Poezie și proză semnează: elevii **Mihai Cucu**, **Adriana Efrimov**, **Daniela Mercea**, **Kovacs Ana-Maria**, **Manuela Munteanu**, **Anca Dumitrascu**, **Cristina Suciu**, **Vera Negulescu**, **Marius Tropa**, **Laura Constantinescu**, **Iuliana Andreea**, **Marius Pădureanu**. Comentarii ambițioase, cu legeri de folclor etc., semnează: **Delia Protase**, **Carmen Doș**, **Liana Iuga**, **Mihai Măniuța** (Patimă și orgoliu în teatrul lui **Federico Garcia Lorca**), **Lucia Oșan** (Claude Monet). În continuare menționăm articolele de știință semnate de **Aaron Francisc**, **Adrian Florentin Ionescu**, **Florin Larion**, **Danescu Florin**, **Marta**, **Szulpjar Enikő**, **Dan Uza**, **Corina Artion**. Sport: **Marius Comșa**, **Marius Pădureanu** Șah. Epigrame, cuvinte încruciate etc. (**Mihai Cucu**). Seriozitatea problematicii alose,

a dezbaterii ei conferă publicației o poziție deosebită în rândul revistelor școlare, fapt pentru care socotim că **Oltea Rău** merită felicitări.

V. ȘTIRBU

Muzeul Coandă

Recent înființat din inițiativa partidului și guvernului, „**Muzeul Coandă**” găzduiește o serie de interesante expozite oglindind viața și opera savantului de renume mondial **Henri Coandă**. O importanță majoră

întruchipează macheta primului avion turboreactor, construit și pilotat de **Henri Coandă**, pe atunci în vîrstă de 24 de ani. Un român efectua astfel primul zbor aeroreactiv din istoria tehnicii mondiale, ceea ce i-a atras unanimă recunoaștere de „părinte al aviației cu reacție”.

Savantul a conceput și realizat, după anul 1910, o întreagă serie de alte avioane, dintre care „**Coandă-Bristol**” denumit „**Tractor**” (care a zburat și pe cerul Bucureștilor, încă înainte de primul război mondial). În continuare, este expusă macheta „**Hidrogenatorul**”, construit de **H. Coandă** pentru desalinizarea apei marine. O machetă ilustrează „**Sistemul de transport tubular de mare viteză**”, cu propulsie prin aplicarea efectului **Coandă**”.

Alte vitrine ale **Muzeului** conțin realizări **Coandă** în domeniul extracției și depozitării țigăiului, de asemenea, în construcțiile edilitare. Savantul a conceput și clădit primele case prefabricate. El a studiat și soluționat po-

sibilitatea înlocuirii metalului cu alte materiale. Este și inventator al materialului „**béton-bois**” — folosit de prof. arhitect **I. A. Berindey** pentru decorarea interioară a **Palatului Culturii** din Iași. Realizat de colectivul **Institutului pentru creație științifică și tehnică**, ventilatorul industrial „**Ejex-Coandă**” se află instalat la centrala de termoficare „**23 August**” din **Capitală**. Premieră științifică mondială, dispozitivul „**Silens-Coandă**” — proiectat și construit în numitul **Institut** — se află montat la **Uzina de superfosfați și acid sulfuric Năvodari**, **Grupul industrial de chimie Rm. Vilcea**, de asemenea în cadrul **Centralei industriale de metale neferoase și rare Baia Mare** etc. În sfîrșit, vitrine deosebite oglindesc preocupările savantului în artă, iar, în continuarea acestora, sînt expuse date de ordin biografic.

Fiecare colț al clădirii **Muzeului** ce-i poartă numele vorbește despre acest mare om de știință, despre simplitatea cugetătoare a omului **Coandă**,

întruchipare atît de strălucită a gîndirii și creației umaniste din veacul nostru.

ION COJOCARU

Dicționar de sinonime

Interesul publicului larg de specialitate, și nu numai al acestuia, a fost trezit de apariția în vitrinele librăriilor a unei lucrări de mult dorite și necesare — **Dicționar de sinonime** — prima încercare de acest fel din țara noastră.

Conceput ca o lucrare de largă viziune, elabo-

rat pe baza unor studii temeinice — **Dicționarul** — apărut sub redacția lui **Gh. Bulgăr** — umple un gol în literatura de specialitate. El ilustrează

un aspect al originalității limbii române, aducînd și pe această cale dovezi privind bogăția de expresie a limbii literare, capacitatea ei de modelare o dată cu evoluția gîndirii, a structurii social-economice.

Traducînd în fapt un deziderat mai vechi, lucrarea reunește în paginile sale sinonimele (aproximative) ale lexemelor aparținînd limbii literare, precum și limbajului familiar, regional etc., acestea din urmă ocupînd, firește, o pondere redusă în economia **Dicționarului**.

Trebuie subliniată oportunitatea inițiativei elaborării unei astfel de lucrări, dacă ne gîndim la necesitățile de ordin practic cărora **Dicționarul** le răspunde: exprimarea nuanțată, posibilitatea substituiri termenilor în context, punerea la dispoziția celor direct interesați — profesori, elevi, studenți — a unui instrument de lucru, a cărui utilitate, la o consultare nemijlocită a lucrării, este incontestabilă.

Materialul lexical, excerptat din cele mai reprezentative lucrări ale literaturii noastre, este dispus alfabetic, în articole. Seriiile sinonimice se dau la sensul de bază și, acolo unde este cazul, la fel figurat, folosindu-se în acest scop sistemul de notare cu cifre.

ROMEO CHIVESCU

Ne scriu corespondenții voluntari

Și după recoltare

În comuna **Slobozia-Moara** s-au statornicit bune relații de muncă și de sprijin între Școala generației și **C.A.P. Elevii**, în frunte cu cadrele didactice, au ieșit la muncile câmpului dovedindu-se folositori atît **C.A.P.-ului**, cît și școlii lor. Din veniturile obținute anul trecut, s-a realizat o mai bună înzestrare și utilare a cabinetelor. Președintele **C.A.P.-ului**, **Andrei Haiducu**, s-a preocupat ca școala să aibă la îndemînă mijloace de transport pentru aducerea diferitelor utilaje și materiale de construcții necesare școlii. Toamna aceasta, colaborarea între școală și **C.A.P.** s-a extins. Astfel peste 100 de elevi, organizați în brigăzi de muncă, își dovedesc hărnicia la stringerea recoltei. Numai zilele acestea școlarii au recoltat 400 de kg. de ardei gras, 150 de kg. de verzituri din solarii, au curățat de buruieni zece solarii și au lucrat totodată la însămînțările de arpagic.

Intr-o minută încheiată de curînd, elevii s-au angajat ca, începînd de săptămîna viitoare, să participe la recoltarea porumbului.

Cadrele didactice își aduc un aport substanțial. Se remarcă, în această direcție: **Valeria Ionescu**, **Mariana Ionescu**, **Maria Drulă** care au venit la muncă și duminicile, alături de membrii **C.A.P.** și de elevi. Desigur, asemenea zile au o mare importanță educativă pentru școlari.

Faptul că lucrează alături de părinții lor îi apropie de problemele și preocupările specifice ale comunei, pregătindu-i să devină buni cetățeni ai localității lor. Pe de altă parte, își însușesc de pe acum experiența și răspunderile ce revin lucrătorilor din agricultură. Totodată, prin veniturile înseminate ce le realizează, contribuie la mai bună înzestrare a școlii lor cu diferite materiale didactice necesare procesului de învățămînt.

Considerăm că asemenea legături trebuie să existe și în viitor. Trebuie să existe o permanentă colaborare între școală și **C.A.P.** Aceasta este o latură esențială a educației cetățenești pe care ne străduim să o facem elevilor. Așa gîndim noi, cadrele didactice din **Slobozia-Moara**, așa gîndesc și părinții școlii pe care îi învățăm carte, membri ai **C.A.P.-ului**.

TAMARA ZIMBEI

PRO ȘI CONTRA

CONCEPTUL DE PREGĂTIRE

Orientarea învățămîntului spre activitatea productivă a dus un spor substanțial în pregătirea tinerilor, dar se pare că această sarcină fundamentală este privită uneori ca un adaos, nu ca ceva de natură să restructureze întregul învățămînt.

Se vorbește astfel despre „pregătirea teoretică” și „pregătirea practică” a elevilor; prima se realizează prin obiectele de studiu, a doua prin activitățile incluse în „pregătirea tehnică productivă”.

Conceptul de pregătire trebuie revizuit în sensul nedisocierii acestuia în aspectele „teoretic” și „practic”. O

pregătire pur teoretică nu trebuie să existe, pentru că nu are finalitate, iar una pur practică nu poate exista, deoarece nu are fundament științific. Noi ne-am cam obișnuit să numim „pregătire teoretică” un conglomerat de cunoștințe (sau chiar un sistem de cunoștințe), iar „pregătire practică”, o activitate în care se sapă, se încarcă sau se cară.

Pregătirea nu poate să fie decît una singură — buna pregătire; ea nu este nici teoretică, nici practică, ci un tot unitar în care teoria este absorbită de capacitatea adaptării la situații practice, iar practica este ridicată la nivelul unei înțelegeri de principiu. Nu amestecul elementelor teoretice cu cele practice dau valoarea pregătirii, ci topirea acestora în focul virtos al practicii pentru a întregi sau mări astfel puterea arderii. O asemenea pregătire nu se poate realiza prin unul sau două obiecte și nici de unul sau doi oameni. Ea cere contribuția tuturor obiectelor de studiu și a tuturor profesorilor. Nici un obiect de învățămînt nu mai are justificare să se predea dacă nu ajută concret procesului de pregătire cerută de societate.

Poate e nepotrivit cuvîntul, dar trebuie să spunem că orice obiect, orice lecție sau altă activitate trebuie să devină rentabile, rentabilitatea fiind măsurată prin calitatea pregătirii cerute de societate. Nu trebuie să devenim pragmatici, dar nici nu trebuie să ne depărtăm cituși de puțin de nevoile sociale.

Dacă pînă acum procesul de îmbunătățire a programelor a constat în selecționarea cunoștințelor fundamentale, urmîrindu-se înlăturarea tendințelor de istorism și descriptivism, acum accentul trebuie să cadă pe stabilirea elementelor de practică integratoare (activități, deprinderi etc.) ce revin fiecărui obiect, fiecărui capitol sau fiecărei teme. Așadar, atît programele, cît și manualele școlare trebuie să continue procesul de restructurare în funcție de obiectivul impus de societate: buna pregătire pentru o viață activă.

Cum toate cadrele didactice trebuie să contribuie, în funcție de specialitatea lor, la crearea posibilității de integrare a tînarului într-o activitate practică, utilă societății, se pune întrebarea dacă pregătirea noastră actuală (ne referim îndeosebi la pregătirea practică) este în concordanță cu cerințele. Nu trebuie să ne descurajeze răspunsul negativ, căci într-adevăr pregătirea noastră (ne referim la marea majoritate) este prea teoretică. Complexul de măsuri de perfecționare didactică să lase și el la o parte excesul de teoretizare și să vizeze modalități de lucru noi, în care latura practică să fie pregnantă. Valoarea unui curs de perfecționare actuală constă nu în ceea ce se spune la acest curs (oricît de interesant ar fi), ci în ceea ce se face pentru pregătirea practică a personalului didactic. Ceea ce aude un profesor poate să citească și singur, ceea ce vede că face altul e

un câștig și pentru el (chiar dacă-l respinge în bună măsură).

Și activitatea cu elevii trebuie să cunoască mutații importante. Ca principiu, munca — înțelegînd prin aceasta o activitate complexă care antrenează elevul spre un scop bine determinat — trebuie să rămînă principala modalitate de cunoaștere. Lecțiile excesiv teoretice într-un fel trebuie să dispară, cum, de asemenea, trebuie să dispară și activitatea practică pur meșteșugărească. Elevul să devină un element deosebit de activ care să învețe muncind și să muncească învățînd.

Aprecierea cunoștințelor elevilor trebuie să cîștige noi criterii: capacitatea de aplicare a cunoștințelor în activitatea practică, atitudinea față de muncă și calitatea acesteia, seriozitatea, spiritul de selecție etc. Un elev care cunoaște fizica electricității sau întreaga chimie a acizilor, dar care nu e în stare să asigure întreținerea și buna funcționare a unui simplu acumulator este mai mult decît un eșec didactic. O grupă de elevi care s-a evidențiat în activitatea de recoltare a porumbului timp de două săptămîni, dar care n-a învățat nimic despre porumb în aceste două săptămîni nu poate fi apreciat multumitor. Desigur, și într-un caz și în altul, vînovată de unilateralitatea unor asemenea activități: prima — pur teoretică, a doua — practicistă — îngust — este școala.

GH. DASCĂLU

NIMIC DIN RECOLTA ACESTUI AN SĂ NU SE IROSEASCĂ

Zilele acestea se desfășoară pe întreg cuprinsul țării stringerea roadelor pământului, deosebit de bogate în acest an. Alături de întregul popor, zeci de mii de elevi însoțiți de cadre didactice participă la recoltarea legumelor, fructelor, strugurilor și a culturilor tîrzii de toamnă, la depozitarea lor în pătule și silozuri, la conservarea celor perisabile. Ne-am adresat tovarășului DUMITRU MOIANU, secretar general al Departamentului agriculturii de stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, pentru a ne împărtăși opinia sa în legătură cu contribuția pe care școala și-o poate aduce la această acțiune de stringentă actualitate.

— Recolta deosebit de mare obținută anul acesta la culturile de toamnă: porumb și soia, ca și modul în care evoluează condițiile meteorologice din țară în această perioadă impun din partea tuturor un efort deosebit, un volum mai mare de lucrări de producție, un plus de atenție, răspundere și exigență pentru ca nimic din recolta acestui an să nu se irosească. Pe lângă utilizarea la întreaga lor capacitate a uneltelor și mașinilor, ținînd seama de condițiile deosebite ale acestui an, la indicația primită din partea conducerii de partid și de stat, a secretarului general al partidului, au fost antrenați să participe la cules, cu toate forțele lor, alături de ceilalți oameni ai muncii și elevii împreună cu profesorii lor. În această lună peste 59.000 de elevi au lucrat și lucrează în principalele zone agricole din țară, cei de la școala de cultură generală recoltînd legume și struguri, iar elevii mai mari culegînd porumb și alte culturi tîrzii. Deosebit de prețios este sprijinul pe care îl aduce școala la recoltarea strugurilor, care din cauza umidității și a mușgaiului, sînt supuși depreciierilor, precum și la stringerea unei cantități apreciable de legume destinate consumului intern și exportului. Este o necesitate absolută ca fiecare să lucreze bine, chiar și în condiții mai puțin prielnice, pentru a urgenta recoltarea proviziilor acestui an.

— Cum estimați cantitativ aportul adus de școală în stringerea recoltei?

— Participarea cu entuziasm a elevilor la acțiunea de stringere a recoltei are, pe lângă valoarea deosebită de educare a lor prin muncă și pentru muncă, de legare nemijlocită

cu producția și o mare valoare economică. Vă voi da doar cîteva exemple. În județul Constanța, cei peste 7.000 de elevi care lucrează la plantațiile de vii de la Ostrov, Medgidia și Murfatlar vor recolta circa 6.000 tone de struguri, în județul Prahova peste 3.000 de elevi vor recolta 2.400 de tone de struguri de pe plantațiile de la Valea Călugărească. Peste 6.000 de elevi din județul Galați vor recolta 4.800 tone de legume și fructe, iar în județul Timiș, 5.000 de elevi vor recolta alte 4.000 de tone. 3.400 de elevi din județele Suceava și Brașov vor strînge 2.600 tone de cartofi.

— Ce măsuri organizatorice ați întreprins pentru a asigura participarea efectivă a elevilor la muncă?

— Conform convenției stabilite cu Ministerul Educației și Învățămîntului și C. C. al U. T. C., am asigurat transportul elevilor. Pentru a preveni orice accident de muncă, elevii sînt însoțiți în fermele și întreprinderile agricole, pe lângă cadrele didactice, de economiști, ingineri sau șefi de fermă din cadrul întreprinderilor noastre. Constituiți în echipe de lucru, conduși de specialiști, elevii contribuie efectiv la stringerea recoltei de pe ogoarele întreprinderilor agricole de stat și cooperatiste, pentru terminarea campaniei de recoltare în timpul optim.

— În afara valorii economice, prezența elevilor pe ogoare oferă, de asemenea, și adevărate resurse educative, pe care școala le poate valorifica. Considerați că o asemenea participare a lor trebuie permanentizată sau că sprijinul acordat de elevi trebuie dat numai în situații ca cele actuale?

— Prezența elevilor an de an în

Eleve ale Liceului din Vidra, jud. Vrancea

o serie de munci agricole le va forma o concepție mai realistă despre viață, le va da posibilitatea ca, alături de educatorii și părinții lor, să-și aducă contribuția încă de pe băncile școlii la efortul întregului popor pentru propășirea patriei noastre.

Îndeplinindu-și această datorie patriotică, prin eforturile depuse în aceste săptămîni, elevii vor contribui la scurtarea la maximum a fiecărei operațiuni de sezon, în scopul evitării pierderilor de recoltă și pentru asigurarea bunului mers al lucrărilor de însămînțare.

Este firesc ca pe lângă celelalte acțiuni patriotice (de înfrumusețare a comunei sau orașului), elevii, indiferent de specializarea lor, să realizeze și această muncă productivă în domeniul agriculturii, muncă cu o mare eficiență economică și educativă, în același timp. Pentru ca elevii

să-și formeze o imagine completă și reală asupra agriculturii moderne de azi, bazată pe mecanizare și pe principiul concentrării specializării producției este indicat ca ei să cunoască specificul muncii în diferitele sectoare și domenii ale agriculturii: zootehnic, industrial, de mecanizare etc. din cadrul fermelor și întreprinderilor agricole de stat, precum și a profesiunilor necesare în sectoarele amintite.

Veștile pe care le primim sînt în legătură cu rezultatele bune obținute în acțiunea de recoltare, precum și cu aportul substanțial pe care îl aduce școala în această acțiune de dan convingerea că vom îndeplini la timp și în condiții optime această importantă sarcină trasată de partid.

VIOLETA APOSTOL

De la mie la mare, pe câmp — Școala generală Iléana, jud. Ilfov.

Elevi și profesori la datorie pe ogoare

BRĂNEȘTI,
printre
ferestrele
norilor

Am ajuns la Brănești — Ilfov pe o ploaie deasă și persistentă. Imperativul major înscris pe agenda de lucru a acestor zile este și aici, ca pretutindeni în satele patriei noastre, unul singur: **stringerea grabnică și la timp a recoltei** și degajarea terenului în vederea pregătirii culturilor viitoare. Din recolta bogată a acestui an nu este voie să se piardă nici o boabă. Pentru că în fiecare din ele s-au investit muncă, timp și bani. Elevii și cadrele didactice de la cele trei licee din Brănești (de cultură generală, silvic și de îmbunătățiri funciare) și-au înțeles pe deplin datoria patriotică ce le revine în această perioadă, participând cu toate forțele și cu tot entuziasmul caracteristic tinereții la chemarea ogoarelor.

Printre ferestrele norilor, când ploaia contenește cât de cât, este folosită judicios și cu maximum de randament fiecare oră bună de muncă.

★

„Ieșim la lucru zilnic cu un efectiv de 380-400 de elevi, iar duminică ieșe tot colectivul de 500 de elevi al școlii — ne spune prof. Dumitru Ciovlăcă, directorul Liceului de cultură generală. Pentru o mai bună organizare a muncii, am format brigăzi de câte 25-30 elevi conduși de câte un cadru didactic, de obicei diriginți al clasei din care fac parte elevii brigăzii respective. Muncim pe tarlalele a trei întreprinderi agricole: I.A.S. Belciugatele, I.A.S. Fundeni și Centrul de legume și fructe Brănești. Cu I.A.S. Belciugatele, de pildă, avem contract pentru recoltarea a 100 ha porumb. Ei, bine, cu

tot timpul nefavorabil, școala noastră a strâns știuleții de pe aproape 50 ha, iar de pe altele a tăiat și cocieni, degajând terenul pentru arăturile și semănatul de toamnă.

În privința culturilor legumicole de la celelalte două întreprinderi cu care colaborăm — adaugă prof. Dumitru Ciovlăcă — se impun câteva cifre: 12 000 kg. fasole verde, peste 16 000 kg. roșii, mai bine de 15 000 kg. ceapă. Sint cantități — doar o parte din ele — strinse și sortate de elevii noștri. Vreți, probabil, citeva nume de evidențiați. Imi este greu să aleg, căci toți elevii au participat cu însuflețire la aceste acțiuni. Totuși, notați: Gația Georgeta din anul III-A, secretara U.T.C. pe liceu, Mincu Nicu — anul II-A, frații Chiriacescu — anul I-A. Băluță Al. — anul II-B și alții. Cit despre profesori, lista ar fi prea mare.“

★

În cancelaria Liceului silvic, discutăm cu prof. Marian Dogaru, director adjunct, și cu prof. Traian Găleşanu, îndrumătorul U.T.C. pe liceu. Aflăm următoarele. Inițial, elevii au fost repartizați să lucreze în două formații: 100 la I.A.S. Fundeni și 70 la C.A.P. Brănești. Ulterior, însă, conducerea C.A.P. din localitate s-a răzgândit, motivând că îi sint suficienți brațele de muncă de care dispune. I.A.S. Fundeni, de asemenea, a șovăit când s-a apropiat recoltatul.

„Atunci — ne spune prof. Marian Dogaru — ne-am oferit munca I.A.S.-ului din Belciugatele, care ne-a primit cu brațele deschise. Am cules pînă în momentul de față de pe tarlalele acestei unități, mai bine-zis de la Ferma nr. 4 condusă de

ing. Ilie Streja, peste 30 ha porumb. Porumb bun, care se estimează la 5—6000 kg. boabe la ha.

Liceul nostru, avînd un specific aparte, nu pot să nu pomenesc și de unele acțiuni de profil la care au fost antrenați elevii în ultima vreme. Astfel: au îngrijit arboretele tinere (de pin) pe o suprafață de 15 ha; au efectuat lucrări de descopleșire în pădurea Pustnicu pe 2 ha; au participat la construirea unui canal de desecare din perimetrul comunei (80% din volumul lucrărilor de aici a fost prestat de elevii Liceului silvic); au excavat 500 m³ de pămînt pentru un nou bazin piscicol etc.“

★

În aceste zile, când strînsul recoltei atinge punctul maxim, pe elevii anilor I-III ai Liceului de îmbunătățiri funciare-Brănești îi întîlnim: la Ferma legumicolă Popești-Leordeni — 106 dintre ei; la Ferma legumicolă Glina — 78; la I.A.S. Mihăilești — 54; la Ferma didactică Băneasa a Institutului agronomic — 35. În toate aceste unități, elevilor li se asigură cazare și masă, sint supravegheați în permanență de cite un pedagog și un profesor. Alți 105 elevi lucrează la strînsul porumbului pe tarlalele I.A.S. Pantelimon și Belciugatele. Aceștia locuiesc și iau masa la internatul liceului, iar transportul la cîmp le este asigurat, zilnic, de mașinile școlii. Cei din anul IV au cursuri. Duminica, însă, ies și ei pe cîmp, la recoltat.

„Nu pierdem nici o clipă nefolosită — ne spune ing. Marcu Ștefănescu, directorul Liceului de îmbunătățiri funciare. Cînd ploaia ne permite, toată lumea ieșe la cules. Cînd plouă prea tare și culesul devine impracticabil, elevii se retrag în magaziiile fermelor: sortează le-

gume și fructe. Cînd se termină sortatul, iar ploaia tot n-a conțenit, sub conducerea profesorilor de specialitate, în sală, fac meditații la materiile mai grele (matematică, română, fizică), vizionează programele de televiziune, ascultă muzică, se joacă. Sint elevi disciplinați și harnici. Pentru a vă face o imagine despre capacitatea lor de muncă, despre însuflețirea lor, iată un singur exemplu: ieri, într-o singură zi, 76 dintre ei au cules, încărcat și transportat 8 remorci cu știuleți de porumb, a cite 4 tone fiecare.“

★

— Cum lucrează elevii? — I-am întrebat pe inginerul șef al I.A.S. — Belciugatele, Ion Pădureanu.

— Sint elevi minunați. Lucrează la fel de bine ca și oamenii maturi, pun mult suflet în tot ce fac. Au înțeles și ei și profesorii lor că recolta aceasta bună nu poate rămîne pe cîmp. Ce să zic, ne sint de mare ajutor.

— Cu cei de la Liceul teoretic din Brănești avem de-acum o tradiție — adaugă ing. Vasile Drăgușanu, șeful Fermei nr. 3: de 4 ani încoace, ne ajută în fiecare toamnă la recoltat. Pe aici e criză de brațe la munca cîmpului, căci majoritatea adulților lucrează la București. Fără elevi, în perioadă de vîrf ca aceasta, ne-am descurca foarte greu.

★

Ploaia picura într-una, deasă și sîciitoare. Dar undeva, sus, printre încheieturile norilor, se vede o găină de cer senin. Probabil mîine elevii din Brănești vor ieși la cules cu toate forțele tinere de care dispun.

D. RACHICI

Școala generală Slobozia, jud. Ialomița

În județele:

Arad

• 1500 elevi de la Liceele nr. 1 și nr. 2 din Pecica, de la Grupul școlar profesional al Consiliului popular și de la Liceul nr. 2 din Arad participă, în aceste zile, la culesul ardeilor și al fasolei verde din I.A.S. Pecica.

• Elevii Liceului pedagogic din Arad, pot fi întîlniți, zilnic, după orele de curs, pe întinsele podgorii din vecinătatea comunei Sagu: recoltează strugurii destinați exportului, pe baza unui contract cu întreprinderea respectivă.

Dimbovița

• Prima zi de practică în livezile C.A.P. Dragomirești a elevilor Școlii generale nr. 1 de 10 ani din comună, s-a încheiat cu o însemnată recoltă de mere (jonathan, dublu roșu, parmen auriu) încărcată în 240 lădițe fruct-export.

Săptămîna viitoare același colectiv de 150 de copii vor începe culesul porumbului.

Sălaj

• În acest județ toate aceste zile în care se desfășoară bătaia recoltei sint socotite „zile record“. Alături de țărani cooperatori la această impresionantă acțiune participă și sute de elevi din toate școlile județului. Numai într-o singură zi, cea de duminică, au fost recoltate și livrate piețelor peste 100 tone de struguri. Printre școlile fruntașe în acțiunea de recoltare se numără cele din comunele Meseșeni,

Dobrin, Crasna, Zăuan, Camăr, Someș-Odorhei, Boghiș.

Buzău

• Numai într-o singură zi, peste 50 000 de cetățeni au participat la stringerea recoltei. Între aceștia s-au numărat și citeva mii de elevi din orașul Buzău și din școlile județului. Pînă acum, prin activitatea lor neobosită, au fost livrate 28 000 tone legume ceea ce reprezintă 70% din cantitățile contractate.

Bihor

• 400 de elevi de la Liceul agricol din Oradea au ajutat la strînsul recoltei de pe ogoarele I.A.S. din localitate.

• Pe tarlalele I.A.S. Valea lui Mihai au fost prezenți, în aceste zile, peste 450 de elevi, de la liceele din Săcuieni și din localitate.

• La I.A.S. Salonta, elevii liceului din localitate (în număr de 300) au adunat porumb și legume de pe întinse suprafețe agricole.

• 200 de tineri de la Școala profesională de cooperatie au muncit la I.A.S. Biharia. Alături de ei, pionierii și elevii școlilor generale din Oradea și-au propus să culegă porumbul de pe circa 300 ha ale I.A.S., dintre care, o bună parte se și află în pătule.

• La 1 octombrie, tineretul școlilor bihorene va preda „ștafeta“ unui număr de 700 studenți de la centrul universitar Oradea, care, de asemenea, se vor alătura marii bătaii pentru stringerea recoltei.

Școala generală Gășeni, jud. Ilfov.

Vocația tineretii

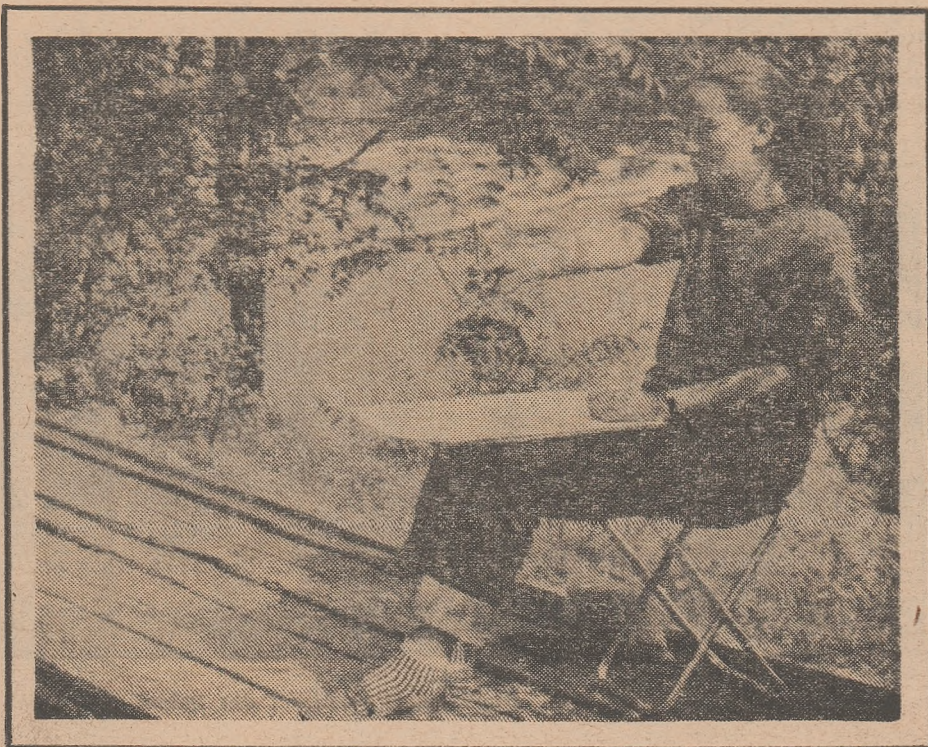
Sintem un popor tânăr. Unul din miturile noastre cele mai tulburătoare vorbește despre „tineretea fără bătrânețe”, adică despre replica posibilă, moralmente și istoricește, la anchiloză și conservatorism. Căutăm să ardoare căi noi, ne plac drumurile nedefrișate, natura primară; spațiul nostru predilect, în poezia populară și în cea eminesciană, este de un grațios edenism. A vorbi lumii cu o voce limpede și tonică este garanția propriei noastre trăinicii. Ion Dodu Bălan separă în noua sa carte, **Ethos și cultură, sau vocația tineretii** această fibră a geniului nostru național, urmărind-o de-a lungul formelor variate ale creației românești, din straturile ei folclorice pînă la Nicolae Labiș. Adînc cunoscător al dinamicii culturii noastre, preocupat în lucrările sale mai vechi de permanențele folclorice, dar și de „valorile” perene, reprezentative, ale veacurilor noastre culte, al XIX-lea și al XX-lea, criticul și-a organizat într-un triptic semnificativ paginile mai vechi și altele, noi, structurate în funcție de ideea dominantă exprimată în titlu. După monografia amplă și solid documentată, închinată lui **Octavian Goga** (1971), I.D. Bălan înscrie în noul său tom o frumoasă meditație despre cultură, cu o certă vocație spre sinteză. Fără pedantism, urmărind cu degetare un traiect bogat în impresii și comentarii divers colorate, el angajează de fapt un dialog, fără pretenția judecărilor sentențioase, mizînd mai degrabă pe forța dialectivă a dezbaterii și argumentelor, cu o finalitate a convingerii și cuceririi prin forța unei înalte pedagogii a unui interlocutor tânăr. Căci criticul se adresează deliberat în primul rînd tinerii generații, căutînd cu o pasiune ce se revarsă dincolo de formele sermonante ale frazei, în calde apeluri și incitări ale afectivității și lucidității cititorului. Principala preocupare rămîne ideea nobilă a **formării și modelării** caracterelor (în prima secțiune, **Universul etic**) și a gustului estetic sigur (în cea de-a doua, **Universul estetic**). Delimitîndu-se de orice postură dogmatică, rigidă, a strîmtei pedagogii civice sau estetice, autorul își raportează atitudinea la marile exemple ale criticii românești (de la Gherea, Maiorescu și Călinescu — aceasta nu procedase altfel), cît și la circuitul viu al asumărilor deliberate din critica modernă a altor culturi, unde „grija pentru cititor este o constantă de netăgăduit”. Factorul primordial într-o atare operație este, în mod justificat, ideea majoră a angajării social-politice, care primește în contextul contemporan românesc condiționări spirituale bine precizate. „Criticul este în fond un om de cultură angajat — afirmă pe bună dreptate Ion Dodu Bălan. Chiar cel care se vrea neangajat față de cultura socialistă, se angajează tocmai prin aceasta față de o altă cultură, fiindcă formalismul artei, esteticismul, inocularea unor idei ca autonomia artei etc., nu pot servi decît unei alte ideologii și unei alte culturi”. Descifrăm în asemenea postulate, limpede exprimate în **Ethos și cultură**, o altă trăsătură proprie atitudinii scriitorului, cea polemică, înțeleasă nu ca o mărunță răfuială cu un zelator sau altul, ci ca o dezbateră deschisă, francă și, prin urmare, confesivă, a unor principii liber asu-

mate, întru apărarea cărora criticul înscrie pagini vibrante și lucide. Actul critic este conceput așadar — în mod premeditat — ca o „optiune politică”, dobîndindu-și prin calitatea astfel subliniată întreaga importanță funcțională în complexul proces de primenire și așezare a valorilor din etapa prezentată a societății noastre socialiste. Tocmai prin acest caracter, teritoriile meditației lui Ion Dodu Bălan nu se limitează la stricta observare a dinamicii literaturii, ea însăși mereu raportată la orizonturile stabile ale tradiției și **exemplor**, transgresînd în universul formelor de conștiință observațiile și concluziile sale. Este în „tabletele” primei părți a acestei cărți o continuă scrutare, uneori neliniștită, alteori gravă și bucurăoasă, a sensurilor și năzuințelor caracteristice tineretului nostru. Amintind coordonate ale ethosului național, în pagini de persuasivă atitudine (**Omenia românească**, spre pildă), vădînd în altele o disponibilitate a filozofării întru totul avizată (ideea Timpului fiind aici o constantă a meditației), criticul nu se refuză nici unei aplecări pamfletare, mai degrabă corozivă decît amabilă, într-un spirit înrudit cu tehnica de „aqua forte” a lui Lovinescu, dar și — alteori — în timbrul argezean sau călănescian. Ici, colo, un lirism de bună calitate fură fantezia, ca în **Flori de gheață**, repede captat la rigorile demonstrației. Paleta bogată a scriitorului își ia revanșa în evocarea unor portrete exemplare, de scriitori și oameni de cultură, invocați în ultima parte a cărții ca niște „glasuri ale patriei”. Criticul știe aici să incline balanța inimii noastre cu o explicabilă sentimentalitate. Chemînd amintirea lui Șincai sau Andrei Mureșanu, a lui Kogălniceanu sau Alecsandri, a lui Eminescu sau Creangă, a lui Slavici sau Coșbuc, ca și a marilor noștri contemporani: Blaga, Agărbiceanu, Călinescu, Perpessiciu, Vladimir Streinu, pînă la Mihai Dragomir sau N.

Labiș, el separă din gestul biografic sau din sensurile operei fiecăruia semnificația contemporană, ideea pilduitoare, direcția catalizatoare, care ni-i face aproplași și afini. Despre mulți dintre scriitorii amintiți, Ion Dodu Bălan a mai scris și — în vechea sa indeletnicire de cronicar și istoric literar — a deschis destule făgașuri noi ale cercetării și meditației fertile. Reluînd o discuție a lor astăzi, o face în funcție de ideea de bază a cărții sale, disociînd în primul rînd valențele etice ale înaintașilor, cu intenția mărturisită de a asocia unui program actual, de vastă amploare, în cadrele căruia el se vrea un exponent bine intenționat. Nu putea, așadar, să lipească din viziunea criticului dinamica prezentă a literaturii noastre, al cărei caracter de vector, prin raportare sau dezbateră directă, e reliefat cu pregnanță. Climatul actual e văzut pe bună dreptate sub semnul unei maturități lucide, care amplifică potențialul lucid al spiritului critic: „Există în literatura română actuală valori de prim rang, expresie a forței creatoare și a bogăției vieții noastre socialiste, care ne obligă prin prestigiul lor la maximă exigență și la o scrutare nerezăcută a lipsurilor. Exigența, respectul pentru cititor, grija față de valorile pe care le oferim, spiritul critic, lucid — sînt tot atitea semne distincte, ale maturității unei culturi, ale responsabilității față de destinul ei”. Lucrurile trebuie înțelese și aici în sensul lor real. Criticul nu cedază în fața unui experimentalism dezabusat, după cum nici nu poate să accepte criteriile unei false axiologii, bazată exclusiv pe prevalența tematică a unei literaturi în plină desfășurare. El exprimă și de data aceasta supremația fără echivoc a conștiinței artistice autentice, pătrunsă de o filozofie înaltă și servită de talentul adevărat. Formularea nu se ascunde nici de data aceasta după false paravane, ci exprimă limpede, fără a ocoli ironia oportună, o poziție dialectic concepută: „Eu nu cred că există teme «tabu». Orice temă poate fi transfigurată în opera de artă. De bună seamă, nu temele sînt de vină, în cazul nereușitei, ci lipsa de inspirație, tratarea mediocră, realizarea cenușă a operei. Nu pot însă să nu observ că în planul vieții spirituale a omului se stabilește în chip fatal, o ierarhizare a temelor, a problemelor vieții. Una e, totuși, să descrii frumos tremurul unei frunze, și totuși alta e să descrii la fel de frumos tremurul unui obraz care plînge, agitația unui spirit animat de o îndoială sau o întrebare lăuntrică. Una e neliniștea dintr-un vis, și alta e neliniștea existențială. Una e, ca cititor, să te tulburi de plînsul unei cucoane care și-a pierdut cățelul, și cu totul altceva să te tulbure o dramă reală, cu implicații în destinele unei colectivități. Eu cred că există un abuz de mimare a sentimentelor, de angosă, de criză spirituală în unele cărți ale literaturii noastre contemporane. Contrafacerea se simte de la distanță. Neliniștea nu e decît o iritare, criza spirituală nu e mai tulburătoare decît o banală durere pricinuită de strîsoarea unui pantof, aceasta pentru că lipsesc trăirile reale, autentice, adînci” etc.

George Călinescu nu susținea altfel onoarea artei. Recitiți-1.

MIRCEA ZACIU

Motivație

În articolul precedent, scriînd despre transferul de informații de la autor (emittor) la cititor (receptor), arătăm că acesta din urmă, pentru a „prinde” mesajul, trebuie să îndeplinească niște condiții: orizont de cunoștințe, experiență de lectură, atitudine emoțională.

În egală măsură putem vorbi de **motivație**. Comparată cu o poartă care se deschide, se întredeschide sau se închide în fața informațiilor, motivația este un filtru ce nu lasă să treacă decît mesajele care ne interesează la un moment dat. Cu alte cuvinte, adevărata lectură este o lectură **motivată** (deosebită de lectura întâmplătoare sau, cum se exprima cineva, „care nu contează”). Ea înseamnă nu numai descifrarea unor semne tipografice, ci determinare, punere „în priză”, nivel de tensiune.

Aparent, caracterul mecanic și standardizat al lecturii ar lăsa să se creadă că citim cu toții la fel. În realitate, există atitea lecturi cîtă cititori. O dată, parcurgem o carte distrați, fără a ne gândi în mod special la ceva, altă dată citim ca să învățăm, citeodată, ca să visăm.

În această privință, mi se pare foarte interesant încercarea de tipologizare a lecturii pe care o face Robert Escarpit într-un referat prezentat la o recentă reuniune internațională prilejuită de Anul internațional al cărții. El stabilește două tipuri de comportament, care corespund fie unui motiv rațional, fie unui existențial. Astfel, **comportamentul obiectiv** înseamnă considerarea cărții exclusiv ca sursă de informații. În acest caz, cititorul nu participă, ci **utilizează**, el nu se interesează de personalitatea autorului decît în măsura în care aceasta este o garanție pentru valoarea informațiilor. Cel mai tipic caz este lectura care are de scop utilizarea **didactică** a cărții. Pentru cititor cartea este „folositoare” sau, alt fel spus, strict funcțională. Desigur, nu este exclus ca și un roman să fie citit în acest mod. O anchetă de aiurea a stabilit, de pildă, că băieții preferau să citească **Moby Dick** pentru a se „documenta” asupra vinătorii de balene, în timp ce fetele erau mai sensibile la farmecul romanesc al cărții. Acestea din urmă aveau un alt comportament, pe care Escarpit îl numește **proiectiv** adică, aplicat la lectura ce oferă un cadru experienței proprii, și care nu mai este o operație metodică de parcurgere a unui text, în vederea culegerii de informații, ci o proiecție a vieții interioare a cititorului. Pentru un asemenea lector autorul încetează a mai fi acea personalitate distantă, el devine prietenul, complicele, confidentul lui. Romanele și, în general, cărțile de ficțiune, constituie lectura predilectă a tipului proiectiv.

Dar indiferent de categoriile ce le stabilim (alte criterii pot duce la scheme tipologice și mai diverse), pentru noi, educatorii, întrebarea ce se pune cu acuitate este de a ști ce mijloace ne stau la îndemînă pentru a crea diverselor motive de lectură ale elevilor noștri acea ambianță care să le stimuleze atitudinea activă, conștientă față de carte. „A învăța să citești, spune autorul mai sus citat, înseamnă a învăța să mergi în întîmpinarea cărții, s-o interoghezi, să o soliciți. O carte este o mașină de citit, dar, ca orice mașină, ea cere să fie condusă de o mină sigură”.

Răspunsul vom încerca să-l dăm data viitoare.

COSTACHE OLĂREANU

Recoltă pe lotul școlar — Școala generală Gurbănești, jud. Ilfov.

Pe ordinea de zi a fiecărei școli: culesul roadelor

Primul popas: Tărtășești.

O zi posomorită de toamnă, care ne amenința cu ploaia și cu un bilanț destul de sărac. De plouat, a plouat, mărunț, încăpăținat. Dar insatisfacția determinată de vremea neprielnică a fost compensată: din prima școală la care ne-am oprit am plecat cu certitudinea că recolta îndestulată, de legume, floarea-soarelui, porumb, fructe — care trebuie culeasă în timp record pentru a nu fi compromisă — va fi salvată și datorită muncii elevilor. De altfel, pentru acești elevi munca pe câmp nu este o noutate. Contractele încheiate între școli și C.A.P.-uri încă de la începutul acestui an agricol demonstrează că în fiecare anotimp ei și-au îndeplinit îndatoririle cu pricepere: mărturia cea mai elocventă — după cum a accentuat și directorul Școlii generale de 8 ani din Tărtășești — constă în fondurile obținute pe această cale, care contribuie la înzestrarea atelierelor, a laboratoarelor cu aparatele și utilajele trebuincioase sau la acoperirea cheltuielilor necesare unor reparații curente.

La ora 7 și jumătate pe elevii claselor V-VIII — nu i-am mai găsit în școală. Porniseră la lucru. Cu o zi înainte — duminică, 24 septembrie — au recuperat, numai prin contribuția lor, 3 800 kg de gogoșari. Cei 120 de băieți și fete pînă la 15 ani, organizați în echipe, conduși de către diriginți și profesori, vor termina de cules alte 12 000 kg de roșii, vor recolta 3 ha de porumb (3 500—3 800 kg la ha), vor ajuta la încărcatul și descărcatul sfecei de zahăr. Cu aceste prime vești bune, am pornit spre județul Dimbovița.

Următoarea oprire: Răcari.

La ora 8 și jumătate, în curtea liceului două autocamioane cu elevi își așteptau plecarea. Destinația: la cules de floarea-soarelui. Entuziasmul și larma voioasă a tinerilor veneau parcă să înlăture moho-

rala acelei zile de toamnă, a ploii mărunte și potrivnice.

— A devenit o tradiție, ne spune Trandafira Petrescu, directoarea liceului, ca elevii noștri să-și aducă contribuția la strinsul recoltei în fiecare an. În această toamnă ei vor ajuta la recoltarea florii-soarelui și a porumbului de pe loturile fermei Băleni de la I.A.S. Cornățelu. Este același porumb pe care în primăvară elevii l-au copilit și castrat. În felul acesta, bogăția recoltei le atestă calitatea lucrărilor efectuate.

Aflăm că mulți dintre ei n-au întrerupt nici în vară munca. Pe toată perioada vacanței au lucrat pe loturile întreprinderii agricole de stat — Cornățelu. Am stat de vorbă cu câțiva dintre ei. Se mîndreau cu faptul că li s-a dat o normă întreagă de lucru, că au făcut față, ca oricare dintre cei vîrstnici, acestei norme. „La început nu aveam încredere în noi, ne spune unul dintre ei, apoi, pe măsură ce am ținut pasul cu ei, s-au convins“.

I-am văzut apoi pe acești elevi pe lot. Repartizați pe rînduri și antrenați parcă într-un cros, se întreceau care să ajungă mai repede la capătul rîndului. Pentru un om neobișnuit cu o asemenea muncă era greu să ții pasul cu ei, chiar fără

ȘCOALA, O PREZ

să mai tai și pălăriile „de floarea-soarelui, care se transformaseră în mîinile lor în adevărate discuri zburătoare. Am înțeles că astfel frigul și umezeala erau înfrinte.

Cum lucrează copiii? Veniți să-i vedeți!

Am cunoscut aici, la Conțești, o președintă de cooperativă care, fără prea multe explicații și argumente, ne-a convins de importanța pe care o are, acum, în această uriașă bătălie de stringere a recoltei fiecare zi, fiecare ceas, de valoarea pe care o are fiecare ajutor pe care-l primesc țărani cooperatori. Ileana Georgescu, femeia aceasta simplă, energică, pe care cetățenii comunei au ales-o în fruntea cooperativei pentru hărnicia, cinstea și dragostea pătimasă pe care o are pentru aceste pămînturi și pentru oamenii săi, ne-a spus, cu lacrimi în ochi că recolta acestui an, pentru care s-a muncit cu rivnă din primăvară și toată vara poate fi compromisă, pierdută în bună parte dacă nu se adună cît mai repede cu putință.

— Mi se rupe inima cînd văd porumbul pînă la jumătate în apă. Știți dumneavoastră ce înseamnă asta pentru noi? Nu pot intra în el nici oameni, nici cai, nici mașini. Peste tot apă și noroi. Am intrat totuși pînă unde am putut. Două zile de soare, atît ne trebuie. Că restul depinde de noi. Muncim și noaptea numai să-l stringem la vreme. De fapt, de cîteva zile avem forțe noi. Ne-au sosit în ajutor, ca în fiecare an elevii.

O întrebăm pe Ileana Georgescu cum muncesc elevii, dacă cooperativa este mulțumită de ajutorul pe care-l dă școala.

— Cum muncesc? Veniți să-i vedeți. Sînt de astăzi dimineața la sortat cartofi.

Ajungem la locul de colectare al cartofilor. Elevii, peste 100 la număr, îi sortează după mărime, pe categorii. Toți, cu mîncile suflecate, cocoțați pe movile. Rîd, glumesc, treaba-i ușoară, și muncesc cu plăcere. Între ei recunoaștem profesorii. Muncesc cot la cot cu școlarii lor. Au sortat în toamna asta 103 tone de cartofi, ne spune președinta.

Profesorii la muncă alături de elevi și părinți

— Îl vedeți, ne atrage ea atenția, cel de colo mai în vîrstă, este profesor. De matematică. Dumitru Olteanu îl cheamă. E de-al nostru,

Problema

S-a creat în învățămîntul nostru prezenți în toate marile „bătălii“ — trufimuseștea și bunastarea etice, cu o deosebită valoare economică sa fermă în marile comanda

În aceste zile de început d forțele sînt angajate în această elevi ai săi, cu profesorii care o s unanimă, entuziastă. Ne-am conv dețele Ilfov și Dimbovița. Itinerar deri agricole de stat. Am stat de

din sat. Om de mare nădejde și pentru școală și pentru comună. În fiecare an vine cu clasa sa și ne ajută. Își organizează elevii pe echipe și brigăzi, le dă normă de lucru. Acum, de cînd sîntem în zorii asta mare, profesorul Olteanu n-a lipsit nici o clipă. Este prezent dimineața în fiecare zi. Și nu e singurul. Sînt aici printre elevi și profesoarele Angela Bungărdeanu și Gina Popescu — fata aceea tînră care ridică lada cu cartofi. Este proaspătă absolventă. Este de aici, de la Conțești, o cunosc de cînd era mică. Acum e profesoară, ea a dorit să se întoarcă în comuna natală.

Despre toți elevii, despre toți profesorii lor, Ileana Georgescu vorbește cu mîndrie, cu nespuse plăcere ca despre niște oameni apropiați, harnici, destoinici.

Aflăm că anul trecut, în urma muncii pe care a depus-o la cooperativa școala a cîștigat peste 4 500 de lei din care și-a înzestrat atelierul școlar, și-a cumpărat material didactic. Cu ce vor cîștiga în toamna aceasta — și se pare că vor fi bani frumoși — își vor procura noi piese și aparate pentru crearea de noi laboratoare și cabinete.

Am plecat de la Conțești cu un sentiment tonic pe care ni l-au dat optimismul oamenilor de acolo, puterea de dăruire și abnegație cu care muncesc cot la cot părinți, școlari, profesori, întreaga populație a comunei, pentru ca roadele muncii lor să fie cît mai bogate și îmbelșugate.

Convorbirea pe care am avut-o cu președinta cooperativei precum și cu primarul comunei, Moise Lăzăroiu, mi-a demonstrat în același timp, cu argumente și exemple concrete că, atunci cînd se găsește calea unei colaborări judicioase între școală și cooperativă, cînd se adună forțele pentru rezolvarea unor probleme de interes comun — așa cum se întîmplă în această situație și cum s-a întîmplat ori de cîte ori interesele au cerut-o — roadele sînt prețioase de ambele părți. Și, cînd spunem roade, nu ne gîndim numai la cele materiale ci, în aceeași măsură, și la cele de ordin spiritual, etic.

După puteri — Liceul din Băleni, jud. Dimbovița

UNANIMĂ PE OGOARE

Nr. 1: recoltarea

... și frumoasă tradiție ca școala, elevii și profesorii săi, să fie... în marile sale acțiuni duse pentru propășirea, pen-... O tradiție cu inestimabile semnificații și dimensiuni... în telegrea școlii în circuitul productiv, angajarea și pre-... este una din ideile de bază ale învățămîntului actual.

Munca pe cimp nu-i
demidează pe școlari.

... spre loturile Cooperati-... de producție din comu-... Mircea Vodă ne-am întîlnit cu... care se întorceau de la gră-... de saravat.

— Ce ai recoltat astăzi ?
— Gogoșari. Peste 500 kg. de go-... răspunde Dafina Gher-... din clasa a VIII-a.

— Am plecat spre școală însoții... care se întreceau să ne... de au recoltat în zilele ante-

— În prima zi de practică am... 1900 kg. de gogoșele.
— În a doua și a treia, peste... kg. de gogoșari.
— Apoi 1500 kg. de morcovi și... kg. de struguri.

... duminică, 24 septembrie,
... 4 tone de ardei, intervi-... Galea dintr-a VIII-a.

... la școală, stăm de vorbă cu... Constantin, directorul școlii.
... că, într-adevăr, elevii... o evidență riguroasă a... lor. „Anul trecut, ne... director, cu be-... obținut ne-am înzestrat a-... de creșterie. Și pentru că e-... muncit cu seriozitate, au fost... de către conducerea... din localitate să lucreze... și vie. După ce vor... elevii au de cu-... Școala a contractat 300... pe care le vor obține... de ari cultivate. Fie-... 42 de elevi, ai clasei... a avut de îngrijit de la... și pînă la recoltare cite... din benefici-... va fi repartizat în mod... De asemenea, cei evi-... prin obținerea unei recolte... vor primi premii cons-... și rechizite șco-

... avem de cules și 8 ha de po-... pe care C.A.P.-ul le-a repar-... școlii noastre, ne spune profe-... Constantin Popescu. După cum... avem de lucru, iar elevii pri-... cu toată seriozitatea aceasta.

„Școala ne-a fost întotdeauna de... nădejde și folos”. Acestea sînt... cu care ne-a întîmpinat... Prodan, președintele Coe-... din comuna Mircea Vodă.
... ținut ca, în fața directorului, să... profesorii și elevii... pentru treaba bună pe care au... în zilele acestea și în toate... au fost în mijlocul coe-... I-am cerut îngăduința... spusele sale, nu nu-... pentru că au fost rostite din... dar și pentru că ele exprimă... simplă o idee impor-... Necesitatea unei colaborări... între școală și coope-... de producție, a creș-... și specia-... ai agriculturii, a legării tineri-... de comună, de meleagurile na-

— Ați văzut muntele de gogoșari... magazin. L-au strîns școlarii

dintre directorii adjuncți ai liceului, că, deși terenurile cultivate ce porumb sînt pline cu apă, se culege cu toată seriozitatea.

În timp ce vorbeam despre impe- rativul acestui sezon agricol — re- coltarea tuturor produselor pentru a nu fi degradate, sau atinse de brumă — ușa a fost brusc deschi- să :

— 850 de metri ! S-a muncit gro- zav ! Și cînd a plouat, o oră întrea- gă !

Vocea, mulțumită, era a unei ti- nere profesoare care își însoțise e- levii pe cimp, la culesul porumbu- lui. Cînd ne-a observat s-a oprit, stînjinită, în cadrul ușii : pantofii îi erau plini de noroi. Am rugat-o pe tovarăsa **Gabrian Elena** (specia- litatea geologie-geografie, diriginta clasei a X-a A) să ne explice ce semnificație au cei 850 de metri.

— Lungimea unui rînd de po- rumb recoltat de fiecare din cei 250 de elevi care și-au început activita- tea în această dimineață, Au mun- cit 6 ore.

— Destul de bine, nu-i așa ?

— Strașnic ! Începuse ploaia. Am vrut să întrerupem lucrul, dar ei s-au opus. Își propuseseră să ajun- gă pînă la sfîrșitul lotului și și-au îndeplinit promisiunea.

— Unde ați fost ?

— La I.A.S. Cornățel.

— I-ați pregătit dinainte pe elevi, le-ați vorbit despre importanța acestei acțiuni patriotice generale ?

— Nu în mod cu totul deosebit.

Această toamnă bogată, dar neaș- teptat de ploioasă și rece pentru un sfîrșit de septembrie, ne obligă să ne grăbim și să răspundem soli- citărilor atîta timp cît ni se va ce- re chiar în condiții atmosferice mai puțin favorabile. Însă elevii noștri sînt obișnuiți să muncească pe cimp. De fapt, cei mai mulți dintre ei, fii de țărani fiind, știu de la pă- rinții lor că roadele pămîntului — hrana lor și a altor alți oameni — sînt culese și pe ploaie, și de pe te- renuri inundate, și cu gleznelor infun- date în noroi — ca astăzi de pildă.

MONICA ROBEA
VALERIA BACIU
CORNELIA GÎRMACEA

Elevii liceului din Urlați, Jud. Prahova

Comitetul național român pentru U.N.I.C.E.F., în colaborare cu ARIA, orga- nizează pe data de 1 octombrie a.e., în sala de concerte a Radioteleviziunii române, un spectacol pentru realizarea unor fonduri destinate copiilor din țările slab dezvoltate. Spectacolul va fi susținut de reprezentanta U.N.I.C.E.F.-ului, cîntăreața și compozitoarea Melanie din S.U.A., care întreprinde în acest scop un turneu în Europa și America de Nord.

Aflată la prima sa expoziție personală de pictură, după alte câteva colective, educatoa- rea Rodica Dumitrescu din București expune în sala Casei creației populare un număr de 40 de tablouri.

Predilecția educatoarei-artiste se îndreaptă spre flori : „Tufănele”, „Petunii”, „Flori de cîmp”, „Circumărese”, „Ciclamenă”, „Garoa- fe”. Este, evident, o influență a muncii sale cotidiene cu copiii. Ce desenează mai ales co- piii la grădiniță, dacă nu flori ? Și cu ce-ar putea fi ei comparați, în primul rînd, dacă nu cu niște flori de preț ale pămîntului ?

Rezultate remarcabile obține artista, de asemenea, în portretistică („Profil de țărăn- că”, „Autoportret”, „Țărancă un basma”, „Pionierul”) și în peisaj („Peisaj din Herăș- trău”, „Peisaj marin” etc.).

Imbinarea armonioasă a culorilor, siguran- ța penelului, precum și acel aer inefabil și tulburător pe care îl degajă cele mai multe dintre tablouri, ne relevă în Rodica Dumit- rescu un talent de mari virtuți, care a de- pășit de mult stadiul amatorismului.

„Revista de psihologie” prezintă în fiecare număr un material variat în toate domeniile psihologiei: psihologia generală, psihologia copilului și pedagogică, psihologia muncii, psihologie socială. Se publică atît articole ex- perimentale, cît și sinteze privind problemele actuale ale psihologiei.

Începînd cu anul 1973, „Revista de psiho- logie” inițiază o rubrică de Lecții și Consul- tații, axată pe programa analitică a cursului de psihologie din licee. Astfel, vor fi publi- cate articole despre: psihofizică și pragurile senzoriale, inteligență, temperament, motiva- ție etc.

Publicația conține o variată rubrică de Critică și Bibliografie, precum și Cronică principalelor manifestări științifice din dome- niul psihologiei. (În nr. 1/1973 va putea fi găsită Cronică celui de-al XX-lea Congres Internațional de psihologie de la Tokio, au- gust, 1972). Auxiliar indispensabil în activita- tea tuturor psihologilor din învățămînt, in- dustrie, clinică, revista se recomandă prin tinuta ei științifică.

Recent, s-a deschis la Tîrgoviște expoziția de pictură a membrilor Secției de arte plas- tice de pe lângă Școala populară de artă a județului Dimbovița. Expoziția reunește lu- crările unui mare număr de artiști amatori talentați de pe meleagurile dimbovițene, în- tre care remarcăm și prezența profesorului Ilie Dumitru de la Liceul „Ienăchiță Văcă- rescu”, cu o „Natură statică”, precum și a elevilor Văcăriuc Gheorghe (Școala genera- lă Vifornița), un excelent peisagist, Stoie- nescu Gheorghe de la Liceul „Ienăchiță Vă- cărescu”, Canea Sinica și Băjenel Ion, ambii de la Școala generală nr. 8 din Tîrgoviște, prezenți cu cite un tablou fiecare.

Casa județeană a corpului didactic din ju- dețul Mureș se preocupă susținut de sprijî- nirea profesorilor care predau științele so- ciale. În acest scop, de curînd a fost edi- tată o culegere metodică alcătuită din sche- me și grafice, organigrame, tablouri sinop- tice, diagrame, idiograme, hărți etc. dispuse într-o ordine tematică a cărei utilizare este deosebit de necesară și oportună. Fără a es- tompa limitele oricărei încercări de a re- zuma un proces social la o schema sau dia- gramă, oricît de perfecte ar fi acestea, nu poate fi înțeles de către elevi fenomenul e- conomic sau politic, decît după întuirea structurii sale interioare, a multiplicității legăturilor care-i definesc necesitatea și le- gitimitatea sa. Tocmai acestui scop răspund materialele cuprinse în culegerea amintită, facilitînd înțelegerea și însușirea cunoștin- țelor transmise.

Casa corpului didactic din Arad a editat, sub titlul Catedra, un volum de studii și articole care înmănușează rezultatele cer- cetărilor științifice ale cadrelor didactice din județ.

Printre semnatari : lector I. Drăgan, conf. dr. I. Evseev și B. Ispas, prof. T. Mager, T. Lăzureanu, G. Manea.

Deosebit de interesante, considerațiile so- ciologice despre „Școala în contextul socio- cultural al satului” (prof. T. Lăzureanu).

De asemenea, articolele privind perfecțio- narea activității didactice, în care sînt abor- date probleme actuale de pedagogie și de edu- cație a tineretului, într-o manieră care spo- rește interesul cititorilor pentru informarea lor științifică.

La chemarea partidului, toate școlile răspund: prezent!

Desprindem din vibranta chemare a Comitetului județean Teleorman al P.C.R. adresată comuniștilor și oamenilor muncii din județ, pasajul: „Către elevii și toți tinerii teleormăneni. Aveți înalta îndatorire patriotică de a fi alături de lucrătorii din agricultură, de părinții și frații noștri, de a contribui ca recoltele să fie cât mai grabnic strinse, să nu le lăsați pradă ploilor”.

Inspectoratul școlar județean, în colaborare cu Comitetul județean al U.T.C., constituit într-un comandament pentru strângerea recoltei, au întocmit un plan de acțiune în care sînt cuprinși toți elevii școlilor generale din clasele V—X, elevii anilor I—III ai liceelor de cultură generală, împreună cu profesorii lor. Inspectorii școlari coordonează pe zone de I.M.A. practica continuă productivă a elevilor în această perioadă. În mod practic, este acoperit întreg teritoriul județului. Statistic, ne comunică inspectorul școlar general, prof. **Fernand Chirea**, lucrurile se prezintă astfel:

- peste 35 000 de elevi din clasele V—VIII ale școlilor generale.
- 2 300 din clasele IX—X.
- peste 4 300 din anii I—III de liceu.

Deosebit de aceasta, în zilele de sîmbătă și duminică, participă și elevii liceelor speciale și pedagogice și elevii claselor a XII-a. Din acest important număr, 63% este repartizat la I.A.S.-uri și 37% la C.A.P.-uri. Lucrările agricole pe care le efectuează elevii sînt specifice acestei zone: cules și depănșat porumb, recoltatul legumelor, al sfeclă de zahăr, al zarzavaturilor și strugurilor. Școlile au încheiat minute și contracte cu conducerile C.A.P.-urilor și I.A.S.-urilor din județ pentru a recolta porumbul de pe o suprafață de 1632 ha. Suprafața viilor de pe care urmează să se recolteze strugurii este și ea apreciabilă, peste 800 ha, dintre care 200 ha, aparțin I.A.S.-urilor și peste 100 C.A.P.-urilor. Recolta de legume și zarzavaturi va fi strinsă de pe o suprafață de peste 500 ha. La aceasta se mai adaugă cele 386 ha pe care școlile din județ le-au luat în acord global de la C.A.P.-uri. Pentru a întregi imaginea dimensiunilor eforturilor pe care elevii și cadrele didactice din județ le depun în aceste zile hotărîtoare pentru bătălia strîngerii recoltei, amintim că la cererea conducerii Fabricii de conserve din Turnu-Măgurele, 200 de elevi de la Liceul „Unirea” din localitate, precum și alți 100 de la Școala generală nr. 2 ajută întreprinderea la sortarea legumelor. Alți 200 de elevi din școlile din Alexandria și Zimnicea sînt mobilizați la depozitele I.L.F.-urilor din cele două orașe, unde efectuează operațiile de sortat și însilozat fructe și legume.

Inspectoratul școlar județean, în colaborare cu școlile, I.A.S.-urile și C.A.P.-urile respective, a organizat în condiții optime modul de desfășurare a muncilor agricole, începînd cu

40.000 de elevi teleormăneni, împreună cu profesorii lor, participă la strîngerea belșugului de pe ogoare

asigurarea transportului elevilor, securitatea locului de muncă, asistența medicală, iar acolo unde specificul unității agricole o cerea, și cazarea elevilor (de exemplu, elevii Liceului din Zimnicea, care lucrează la I.A.S.-ul Zimnicea).

Tone, hectare, procente și o imensă dragoste de muncă...

Prima noastră oprire a fost la Liceul nr. 1 din Alexandria. Știam că există o „tradiție” în ce privește colaborarea elevilor acestui liceu cu I.A.S.-ul din Vitănești la strîngerea recoltei. „De peste 10 ani, ne spune prof. **Romeo Abălaru**, directorul liceului, avem strînse raporturi de colaborare cu această importantă unitate agricolă socialistă din județ. Ne-a bucurat că în mod deosebit în actuala campanie au fost solicitați elevii liceului nostru”.

Liceului i s-a repartizat Ferma nr. 4 — Palermo, din I.A.S. Vitănești, cu o suprafață de 380 ha. Lucrările pe care le efectuează sînt la culturi mari: recoltat, depănșat și încărcat porumbul. Deosebit de aceasta, elevii liceului au recoltat de pe o suprafață anexă a fermei „Palermo” o cantitate de 4000 kg. struguri numai într-o singură zi. Cum sînt organizați cei 480 de elevi care își desfășoară practica productivă aici? — În două schimburi — întîiul de la ora 6,30 — 12,30, al doilea de la ora 12,45—18,45, deci întreaga zi-lumină. Primul schimb cuprinde 360 de elevi, iar cel de-al doilea, 120 de elevi. Modul de calculare a cantității și calității muncii este asemănător cu cel practicat în C.A.P. (acord global). De pildă, duminică 24 septembrie a. c. elevii au recoltat porumbul de pe 85 de rînduri, fiecare rînd avînd 650 m. Profesorii muncesc cot la cot cu elevii lor. Deși precizează directorul liceului, este

greu să evidențiez în mod deosebit pe unul dintre profesori, am să vă dau numele a trei dintre dînșii: profesorul de fizică **ALEXANDRU CONSTANTIN**, profesoara de limba română **OLMAZU ELENA** și profesorul de educație fizică **NICOLAE DANIEL**.

Elevii Liceului de cultură generală din Olteni sînt repartizați la I.A.S. Schela, la recoltatul porumbului, și la I.A.S. Alexandria, la recoltatul strugurilor. La I.A.S. Schela ei lucrează pe trei fronturi de lucru: Preajba (52 de elevi); Zlotești (17 elevi) și Schela (75 de elevi). La I.A.S. Alexandria, alți 72 de elevi ai acestui liceu au strîns numai într-o singură zi 7000 kg struguri, ne relatează directorul liceului, prof. **Albu Ion**.

Înainte de a „derula” alte secvențe din raidul nostru, un intermezzo la I.A.S. — Piatra: interlocutor, tehnicianul agronom **Bică Victor**, șeful Fermei nr. 2, Fîntînele. Ajutoarele lucrătorilor de la această fermă sînt elevii ciclului II al școlii generale din Fîntînele, care recoltează zilnic, 25—35 tone de porumb.

Ca fii ai satului lor, elevii școlilor generale din mediul rural participă în mod nemijlocit la strîngerea recoltei de toamnă. Școala generală din Brînceni a încheiat o minută cu C.A.P.-ul din comună pentru a efectua lucrările: recoltat, depănșat, încărcat și descărcat porumb și tăiat coceni de pe o suprafață de 9 ha. Participă un număr de 150 de elevi, repartizați pe lucrări, a căror responsabilitate o au profesorii școlii. În perspectivă, școala are un „contract” pentru recoltat legumele de pe o suprafață de 27 ha grădină. Directorul **Andrei Petre** are certitudinea că elevii școlii sale își vor îndeplini obligațiile asumate.

Elevii școlii generale din comuna Izvoarele ajută la strîngerea recoltei de pe tarlalele celor două C.A.P.-uri din localitate: „9 Mai” și „7 Noiembrie”. În ciuda timpului nefavorabil, ei au tăiat coceni pentru însilozat, de pe o suprafață de 6 ha, (au încărcat

și descărcat o cantitate de 40 tone porumb — furaje), au scos 200 kg. de arpagic, au cules 600 kg fasole verde, 1200 kg roșii, toate în puținele zile însorite. Paralel cu muncile desfășurate în cele două C.A.P.-uri, elevii au recoltat pepenii de pe lotul școlii. Din practica agricolă de pînă acum, au realizat suma de 14 000 lei. Pînă la 31 decembrie 1972, din valorificarea produselor agricole, școala va realiza un venit net de 35 000 lei.

Președintele C.A.P.-ului este mulțumit

Mitu Constantin, președintele C.A.P.-ului „9 mai” din Izvoarele, este un om dintr-o bucată. Zgîrcit la vorbă, cînd a aflat cu ce rosturi am ajuns în comuna lui, s-a luminat la față și ne-a relatat următoarele: Deși școala n-are contract cu C.A.P.-ul, elevii au lucrat pînă acum două zile la recoltatul fasolei, alte două zile la strîns furaje pentru însilozare (60 tone). Elevilor li s-a repartizat o suprafață de 100 ha. de cultură dublă pentru a strînge porumb pentru furaj. Participă la această muncă un număr de 180 de copii. „Copiii își fac datoria, sîntem mulțumiți de felul cum muncesc”, a încheiat președintele C.A.P.-ului.

Gheorghe Chioseanu, este președintele C.A.P. din comuna Frumoasa. Elevii școlii generale de 8 ani — peste 300 — ajută la recoltat ardei, roșii, struguri. Pe clase, conduși de profesori-dirigîți, sînt constituiți în grupe de cîte 3—4, cărora li se repartizează o anumită suprafață din aceea încredințată clasei. În acest fel, există un control și autocontrol, exigent, precum și stimularea largă a elevilor.

Continuăm discuția începută cu președintele C.A.P.-ului la sediul Comitetului comunal de partid, unde avem ca interlocutor pe **Gheorghe Ciulea**, secretarul Comitetului comunal de partid. Acesta ne întregeste relațiile președintelui C.A.P.-ului.

„Ieri, pînă la orele 14, elevii Școlii generale din comuna Frumoasa au recoltat 4000 kg struguri; un număr de 40 de elevi au lucrat la grădină, unde au recoltat 1200 kg. de legume”.

Cei 200 de elevi care lucrează pe ogoarele comunei și-au propus să strîngă 20 tone ardei și 10 tone struguri. De pe lotul școlar, care are o suprafață de 5 ha, intervine în discuție prof. **Ion Nistor**, directorul Școlii de 8 ani din localitate, tot cultivat cu pepeni, struguri, porumb, ceapă, ricin, sfeclă, vom realiza produse în valoare de peste 30 mii lei, venituri care se adaugă celor obținute din munca efectuată la C.A.P.

**NICOLAE SORIN
B. CONSTANTIN**

Profesori și elevi — Liceul „Unirea” din Turnu-Măgurele

Unde sînt ATELIERELE LICEULUI 39?

Intr-una din zilele trecute am căzut victimă unei imense surprize. Am aflat că, în anul de grație 1972, în contextul actualei orientări spre practică, spre producție, a întregului învățămînt, într-un liceu de mare talie din Capitală, condus de un director cunoscut — profesorul Gheorghe Șovu — nu există ateliere școlare. Mărturisesc că am rămas consternat. Imediat, a doua zi, într-o luni, pe o ploaie torențială, am căutat de-am ameuțit Liceul nr. 39 printre blocurile din Balta Albă. Din păcate, cînd l-am descoperit, în sfîrșit, nici unul dintre cei patru directori nu erau în școală. (Am aflat mai tîrziu că ar fi fost un foarte proaspăt numit director cu probleme educative despre a cărui existență n-a știut însă să-mi spună nimeni nimic). Am revenit a doua zi (să mai zici că nu sînt marța trei ceasuri rele), după ce m-am asigurat, în prealabil, cu un telefon, și l-am întîlnit, în sfîrșit, pe directorul Gheorghe Șovu pe care l-am solicitat să-mi lămurească misterul. Am fost rugat să-l ascult cu atenție și să-i reproduc cu fidelitate răspunsurile. Ceea ce voi și face cu maximum de rigoare.

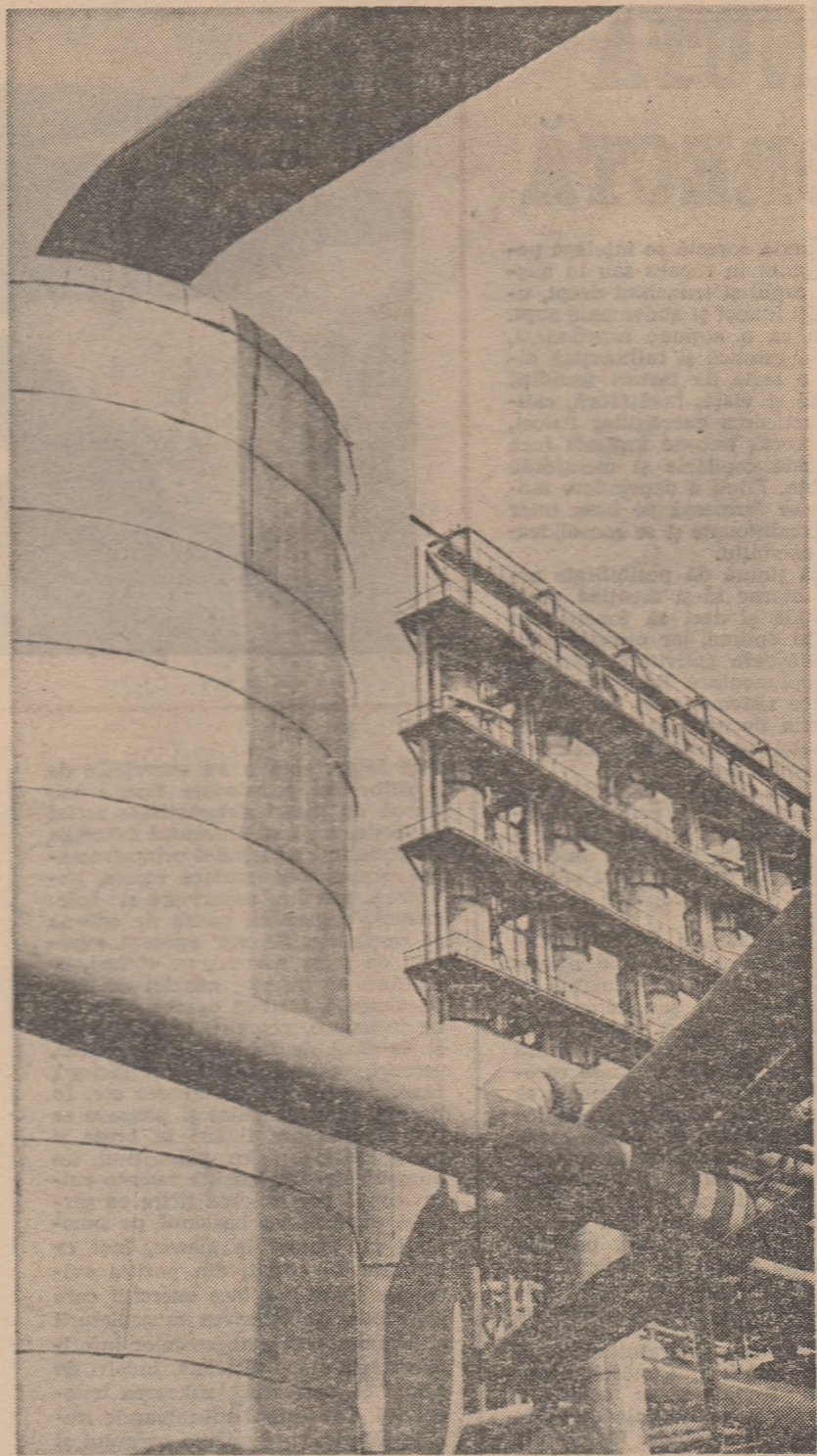
— Clădirea liceului — mi-a spus prof. Gh. Șovu — a fost construită în urmă cu patru ani de zile după un proiect în care nu figurau săli pentru ateliere școlare. Aș vrea să menționez că am preluat clădirea „la roșu”, cu curtea plină de moloz, iar grădina, baza sportivă cu terenul de baschet, căreia cred că nu aveți ce să-i reproșați, și toate celelalte transformări pe care le vedeți astăzi sînt opera colectivului nostru de profesori și elevi. În anul școlar trecut, cînd a apărut noua orientare în legătură cu pregătirea practică a elevilor, am căutat imediat soluții pentru a răspunde cerințelor impuse de ea. În situația în care ne aflam (absența sălilor pentru ateliere din planul de construcție al clădirii, numărul sălilor de clasă prea mic în raport cu numărul de elevi — școala funcționează cu 34 clase la curs de zi și 16 clase la seral în 18 săli de clasă — clădire improprie pentru transformarea unor săli de clasă în ateliere, fiindcă este construită din prefabricate din beton care, neasigurînd izolarea fonică necesară, ar fi perturbat desfășurarea procesului de învățămînt) am căutat altă soluție decît aceea de a amenaja ateliere în spațiul construit al școlii. La această alternativă am fost îndemnat poate, în primul rînd, și de scopul major al pregătirii tehnico-productive a elevilor, acela ca ei să se pregătească în condiții asemănătoare cu acelea ale locurilor de producție propriu-zise, să poată munci acolo unde există posibilitatea creării unui contact cu fabricile, cu atelierele, ceea ce nu s-ar fi putut realiza, după părerea mea, în niște ateliere școlare improvizate. Nu am fi putut face niște ateliere bine dotate într-un spațiu impropriu. Și atunci, cu acordul Comitetului de partid al sectorului 4, al Inspectoratului școlar al sectorului și al municipiului, am organizat pregătirea practică a elevilor în alte condiții care, după părerea mea, au asigurat posibilități de pregătire mai bune decît ar fi fost acelea pe care le-ar fi oferit școala în această primă etapă. În sectorul nostru s-a amenajat un centru de ateliere interscolare într-o clădire care a fost dată în proprietatea Liceului „Matei Basarab”. În aceste ateliere fac practică, o zi pe săptămînă, ele-

vii din anii II și III, care continuă pregătirea în meseriile la care au fost repartizați în anul școlar trecut — electrotehnică, lăcătușărie, țesut covoare, tricotaje, prelucrări mecanice prin așchiere, timplărie. În aceleași ateliere fac practică și alți elevi de la Liceul „Matei Basarab” și Liceul nr. 43, adică cele trei licee de cultură generală din sectorul 4. Ceilalți elevi ai școlii noastre fac practică în două întreprinderi. Anume, elevii anului I la Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea energiei electrice, unde se califică în meseriile de lăcătuș, montator de utilaje industriale, presator mase plastice, montatori aparate electrice și electrotehnice, iar elevii anului IV la întreprinderea de lacuri și vopsele „Policolor”, unde se pregătesc în meseriile de operator chimist pentru lacuri, vopsele, rășini și cerneluri și în aceea de mecanici și electricieni de întreținere. Problema privitoare la construirea unor ateliere în incinta Liceului nr. 39, la încheierea unor contracte de muncă cu acestea etc., rămîne să fie reglementată de comun acord cu Comitetul de partid al sectorului 4 și conducerile acestor întreprinderi în patronajul cărora se află liceul, în urma unei discuții care va avea loc cu factorii de răspundere respectivi chiar în săptămîna aceasta. Ieri am fost la conducerea întreprinderii „Policolor” unde, cu directorul general al acesteia, inginer dr. Aurel Blaga, am discutat fie posibilitatea construirii unor ateliere în școala noastră, fie a unei stații-pilot în incinta întreprinderii, unde elevii noștri să facă practică alături de studenți și elevi ai Liceului de chimie. La „Policolor”, am discutat, de asemenea, cu inginerul șef Sergiu Săndulescu, să ne construiescă un atelier profilat pe specificul întreprinderii lor. Între a face o treabă în grabă și provizoriu și una durabilă, eu optez pentru cea de-a doua soluție.

Toate bune și frumoase. Proiectele de viitor sînt ispititoare. Dar unde sînt atelierele Liceului nr. 39?

— În str. Haiducul Bujor, lângă Liceul „Matei Basarab” centrul de ateliere interscolare al sectorului 4, ne răspunde prof. Gh. Șovu.

Cine are cît de cît habar de geografia Bucureștiului, știe cam pe unde se află Balta Albă și unde Liceul „Matei Basarab” și cam ce excursie trebuie să facă elevii între cele două puncte. Și apoi, astăzi, se discută cu întreprinderile frumoase proiecte de viitor. Este firesc să ne întrebăm: de ce n-au fost discutate aceste proiecte încă la începutul anului școlar trecut, anul de debut al pregătirii tehnico-productive a elevilor? Ar fi fost suficient timp pentru ca pînă în prezent ele să se transforme în realitate. Cît privește improvizatia, fiind... provizorie, era binevenită pînă în momentul cînd s-ar fi trecut la realizarea acelor celebre ateliere despre care ni s-a vorbit și despre care astăzi abia se discută. În dialogul pe care l-am avut cu tovarășul Gh. Șovu — convorbirea a fost ceva mai lungă decît îmi îngăduie spațiul s-o reproduc, dar fragmentul redat cu rigurozitate mai sus a fost ales ca esențial pentru a apăra punctul de vedere al interlocutorului — s-a pomenit de costul ridicat al construcțiilor, cost care, după opinia sa, s-ar ridica la cifre de ordinul sutelor de mii sau chiar al milioanei, de aprobările necesare pentru anumite edificii.

Confluente

Foto: V. Bogdăneț

Nu se pot face oare ateliere școlare cu bani mai puțini? Și îi e chiar imposibil unui director să obțină aprobările necesare pentru a construi un atelier școlar?

Am fost împreună cu directorul Liceului nr. 39 la Comitetul de partid al sectorului 4 și am discutat cu primul-secretar al acestuia, tovarășul Cornel Nicoda, și cu secretarul cu propagandă, tovarășul A. Bitlan, care au exprimat opinii pozitive în legătură cu activitatea liceului. Am fost asigurat că elevii Liceului nr. 39 au condiții prielnice pentru a-și desfășura practica în atelierul interscolar al sectorului, pe care am fost invitat să-l vizitez și la adresa căruia nu am nici un reproș, minus... distanța, atît față de Liceul nr. 39, cît și față de Liceul nr. 43, situate amîndouă în Balta Albă. Mi s-a amintit din nou, și aici, de costul ridicat al unor atari construcții școlare și despre faptul că Ministerul Educației și Învățămîntului nu a alocat fondurile necesare pentru realizarea lor. Există însă o hotărîre a Comitetului Executiv al Comitetului Central al P.C.R., care reglementează patronarea școlilor de către întreprinderi și în virtutea căreia acestea pot ajuta școlile cu mijloacele materiale pentru a realiza pregătirea tehnico-productivă a elevilor, adresată tuturor conducătorilor de întreprinderi. Îmi exprim speranța că pe baza ei organele locale de partid, vor ajuta Liceul nr. 39 să rezolve problema atelierelor școlare. Mai ales că, începînd din acest an, el este patronat și de o întreprindere de prefabricate din beton.

Am revenit la școală, am vizitat sălile de clasă, laboratoarele, cabinetele, am văzut noua sală de gimnastică în construcție, am stat de vorbă cu profesorii Faustin Bălăianu, director adjunct al liceului, și prof. Ion Zahacinschi, secretar al organizației de bază de partid din școală. Am constatat, cu regret, un punct de vedere comun, solidar cu cel al directorului Gh. Șovu în problema pregătirii tehnico-productive a elevilor. Îmi îngădui de aceea să-i invit pe acești profesori să încerce să cunoască și alte licee, să ia contact cu școlile care au devenit adevărate unități micro-industriale. Îi invit să vadă mesele de laborator pe care le produc liceele din Baia Mare, metrajele de pînză pentru export executate de elevii din Roșiori de Vede, atelierele Liceului „Ion Neulce” din București, atelierele liceelor din Rădăuți, din Turda sau din Cîmpulung Moldovenesc și din încă multe alte localități. S-au găsit mijloace adeseori din nimic; printr-o bună colaborare cu întreprinderile care le patronază prin hărnicie, bună-voință și fantezie, astfel de școli au făcut adevărate minuni. Nu cerem Liceului nr. 39 să facă minuni, ci să îndeplinească cu responsabilitatea profesională și morală exigentele actualei politici școlare, să înfăptuiască sarcinile derivate din actuala evoluție economică și socială a patriei noastre. Hotărît lucru, conducerea acestui liceu mai are multe de făcut pentru a fi la înălțimea exigențelor învățămîntului actual din patria noastră.

O. BUZESCU

ȚINUTA CORECTĂ

Prin ținută corectă se înțelege poziția corpului în repaus sau în mișcare, cu capul și trunchiul drept, umerii trași înapoi și abdomenul supt. Înțelegem ca o noțiune funcțională, nu numai estetică și influențată direct de o serie de factori (condiții de muncă și viață, învățatură, călire și practicarea exercițiilor fizice), ținuta corectă trebuie formată încă din fragedă copilărie și menținută toată viața. Fiind o deprindere motrică, ea se formează pe baza unor reflexe condiționate și se consolidează prin exercițiu.

O bună ținută dă posibilitate organelor interne să-și mențină poziția normală și deci să funcționeze în condiții optime, iar organismului să-și desfășoare activitatea fără eforturi suplimentare. Educarea ținutei se face sistematic, în funcție de vîrstă, prin dezvoltarea armonioasă a aparatului locomotor și a sistemului neuro-muscular.

Menținerea corpului în poziție corectă se poate realiza prin fortificarea musculaturii întregului corp, prin exerciții efectuate în lecțiile de educație fizică din grădiniță sau școală, cit și prin jocurile copiilor organizate acasă.

Principala cauză a formării unei ținute vicioase o constituie atrofia generală a musculaturii, generată de lipsa efortului fizic și apoi a obișnuinței de a sta într-o poziție necorespunzătoare pe scaun, la grădiniță sau la școală etc. De aceea se recomandă ca în primii ani de școală să se poarte ghiozdan pe spate în loc de servietă, fiindcă corpul se menține în poziția dreaptă și se tonifică musculatura spatelui. Educatoarele și învățătorii știu că la această vîrstă exercițiile fizice sînt mai accesibile sub formă de jocuri, pe cale imitativă (să facem pe schiorii, patinatorii, ca locomotiva). Acestea trebuie legate de o bună respirație, realizată tot prin imitarea zgomotului caracteristic (șuieratul vîntului, pufăitul locomotivei). Cunoșcînd toate acestea trebuie să se acorde o mare atenție în activitățile de educație fizică ale copiilor. Este mult mai ușor să formăm o ținută corectă decît să corectăm mai tîrziu o poziție vicioasă și de aceea este necesară participarea cu regularitate a copiilor la lecțiile de educație fizică și la unele sporturi ca: schi, înot, patinaj. Este greșită mentalitatea a celor părinți care își scutesc copiii în mod nejustificat de educație fizică și nu-i lasă să se joace acasă de frica îmbolnăvirii. Nu trebuie uitat dictonul latin „Mens sana in corpore sano”, care se poate realiza numai prin exerciții fizice și prin călirea corpului. Exercițiile fizice la preșcolari se pot executa din pozițiile: stînd, sprijinit pe genunchi, culcat pe spate și înainte culcat. O deose-

bită importanță o au exercițiile de echilibru și coordonare făcute sub formă de jocuri sistematizate astfel la lecție, încît să antreneze întreaga musculatură a corpului prin alternarea grupelor musculare (spate, abdomen, membre superioare și inferioare), respectînd pauza de odihnă și respirație. Se vor executa exerciții de mers normal, pe virfuri, echilibru cu diferite mișcări de brațe, alergări, sărituri ușoare, exerciții de întindere, răsuciri, îndoiri, flexii și extensii de trunchi cu bastoane, cercuri, mingi, apoi genuflexiuni, fandări, aruncări cu mingea etc. În poziția stînd în mîini și picioare se pot face ușoare flotări în brațe și mers, imitînd pisica, păianjenul, iepurașul etc. Din poziția înainte culcat copiii vor executa tirire ca șarpele, extensii cu bastonul pe omoplați sau cercul la glezne, înot ca broasca. În sfîrșit, din poziția culcat pe spate vor face exerciții care contribuie la întărirea musculaturii abdomenului și a membrilor inferioare: mersul pe bicicletă, îndoiri de genunchi, forfecări, ridicarea trunchiului. Tot timpul educatoarele trebuie să corecteze poziția corpului și respirația copiilor.

La clasele I-IV formele de practicare a exercițiilor fizice sînt ceva mai numeroase față de cele ale preșcolarilor: lecțiile de educație fizică, înviorarea de dimineață, gimnastica înainte de lecții, minutul de cultură fizică și pauza organizată pentru cultura fizică. Se pot executa mișcări șezînd pe bancă sau la scara fixă. La școlarii din clasele I-IV, unde avem posibilități mai mari de educare a ținutei corecte, se recomandă din poziția stînd, pe lîngă variantele de mers și alergare, exerciții de întindere a trunchiului cu și

fără obiecte ajutătoare, îndoiri, răsuciri, flexii și extensii, rotații de trunchi, rotații de brațe, exerciții de extensie la scara fixă, fandări, genuflexiuni, flotări ușoare în brațe, aruncări și prinderi de mingi. Se pot folosi cu succes exercițiile sub formă de joc și imitație ca la preșcolari (pistonul, arcașul, fotbalistul). Exercițiile de echilibru trebuie mult folosite atît pe loc, cit și în deplasare cu mingea și bastonul. Din șezînd pe bancă se pot face exerciții de trunchi ca răsuciri, îndoiri, extensii, rotații de brațe, aruncări și prinderi de mingi, exerciții cu picioarele. Multe exerciții care contribuie la fortificarea brațelor și a trunchiului pot fi făcute din pozițiile pe genunchi și stînd sprijiniți pe genunchi și pe mîini.

Exercițiile executate din poziția culcat pe spate contribuie la întărirea mușchilor peretelui abdominal, a brațelor și picioarelor. Se pot folosi exerciții ca: îndoirea genunchilor, bicicleta, forfecări de picioare, ridicarea picioarelor cu mingea, ridicarea trunchiului în poziția șezînd și cu aplecare peste picioare, extensia trunchiului cu sprijin pe tălpi și palme, semipodul. Din poziția înainte-culcat se pot alege acele mișcări care contribuie la extensia spatelui, cu folosirea brațelor și a picioarelor (rîndunica), tirire ca șarpele și altele. Din poziția atîrnat se pot face exercițiile de balans, extensie, forfecări, îndoiri de genunchi și bicicleta. Învățătorii trebuie să folosească cit mai mult jocul de educație fizică în lecție, deoarece ele contribuie la formarea unei ținute corecte și la fixarea deprinderilor de mișcare dobîndite anterior.

MARIAN FĂRIMIȚĂ

Elev permanent

Cine plătește repetenția ?

Cele scrise în însemnarea de azi sînt cîteva opinii cu totul și cu totul personale pe care vi le supun, stimați cititori, spre dezbateri, rugîndu-vă să vă exprimați părerile în scrisori pe care rubrica aceasta le așteaptă (și le solicită) cu cel mai mare interes. După această scurtă introducere pe care am ținut neapărat s-o fac, trec direct la fapte.

Mă gîndesc de mulți ani la elevii care rămîn repetenți. Cifra lor nu este, poate, prea mare, dar în cazul nostru cred că nu cifrele contează. (La urma urmelor 5.000 de repetenți, exagerînd puțin lucrurile sau, mai bine zis, prezentîndu-le dintr-un alt unghi, înseamnă — în total — 5.000 de ani de viață mai mult sau mai puțin pierduți. Vom vedea în continuare ce înseamnă „mai mult” și ce înseamnă „mai puțin”). Am avut prilejul, în ultimul timp, să stau de vorbă cu mulți invitați, profesori, directori de școli, părinți și elevi. Credeam că în privința repetenței toate lucrurile sînt clare, că nu există îndoieli. Cînd colo...

La urma urmei ce este un repetent ? Un (o) elev (ă) care nu știe de loc sau prea puțin o anumită materie sau mai multe și care nu obține nici după corigență nota de trecere. Și atunci respectivul (a) elev(ă) repetă anul pentru a-și însuși bine acele materii. Oare societatea nu plătește prea scump respectiva învățatură ! Oare elevul care pierde un an de viață (pentru că, oricît nu am vrea să recunoaștem, dar el este pierdut) nu este împins spre inactivitate ?

Pentru a preveni unele presupuneri țin să menționez că nu propun ca profesorii să înceapă lupta pentru reducerea numărului de repetenți, ceea ce ar duce, implicit, la scăderea exigenței !

Dimpotrivă ! A nu promova clasa la o anumită materie trebuie să ceară un efort suplimentar de muncă din partea celui care nu a vrut să învețe tot anul. Și atunci s-ar putea introduce „promovarea condiționată”. Elevul trece în anul sau în clasa superioară cu condiția ca într-un anumit termen, obligatoriu (nu prea lung) să-și lichideze „restanța”.

Fără îndoială că în privința modalităților concrete (termene, comisii de examene, sancțiuni etc.) de rezolvare — discuția rămîne deschisă și sugestiile pot fi foarte variate. Care ar fi însă avantajele propunerii făcute ? În primul rînd, este vorba despre recuperarea unui an din viața unui tînar. În al doilea rînd, crește răspunderea elevului pentru propria lui soartă ; cei care nu au promovat decît condiționat vor înțelege că în viață trebuie să muncești cu seriozitate, că nu poți să ceri doar crearea de condiții fără a depune nici un efort și că nu poți să te joci cu anii pierduți (care în cazul nereușitei la examenele restante s-ar aduna la capitolul „pasiv”).

Am cunoscut un mare arhitect, autor de proiecte intrate azi în patrimoniul național, care a repetat o clasă din cauză că nu-și luase corigența la zoologie. Și acum îi pare rău de acel an pierdut degeaba, și acum regretă neseriozitatea de atunci. Să evităm regretetele din anul 2000 și să vedem ce s-ar putea face azi pentru aceasta.

Școala românească trece printr-o perioadă de transformări profunde și de principiu, necunoscute încă în istoria ei. Într-un termen foarte scurt s-au obținut în proporție de masă realizări extraordinare, pline de efecte binefăcătoare pentru dezvoltarea prezentă și viitoare a țării. Desigur că unele aspecte mai trebuie studiate și discutate pentru a găsi variante optime. De aceea mă gîndesc că rezolvarea în alt mod a problemei repetenției (mai modern, mai eficient și mai productiv) ar putea constitui subiect de dezbateri. În spațiul acordat acestei rubrici își vor găsi loc opiniile și propunerile dv.

ALEXANDRU ȘTARK

Documentele școlare (catalogul, matricola etc.) au o importanță mult mai mare decît în aparență. Ele rămîn pentru totdeauna în arhiva școlii, devin oglinzi fidele ale activității profesorului și muncii elevului în anii de studii, pe baza lor, școala poate elibera oricînd o adeverință, un atestat, o diplomă. Completarea documentelor școlare cu date la zi nu este, așadar, o chestiune de ordin facultativ, ci de ordin absolut obligatoriu. De acest lucru ar trebui să fie convins orice cadru didactic conștient de obligațiile ce-i incumbă meseria de dascăl. Aici, excepțiile nu pot fi tolerate. Pentru că orice excepție se poate solda cu repercusiuni dintre cele mai nedorite !

Din referatul întocmit de comisia de cercetare a abaterii săvîrșite de fosta învățătoare Dumitra Purcel de la Școala generală „Gărdinești, comuna Poiana Lacului, jud. Argeș, care începînd cu anul școlar 1960/61 a acestei școli, citim următoarele : „În unele cataloage sînt trecute note cu date în care n-au fost cursuri, alte cataloage, din anii trecuți, nu au note și medii pe toate trimestrele și, ca urmare, nici situația școlară încheiată. Marea majoritate a elevilor din clasele I și a III-a, din anul șco-

Sancțiune maximă pentru... haos

Iar 1970/71, clase la care a predat tov. Dumitra Purcel, nu au note în catalog pe nici un trimestru. Între mediile trecute în matricole și situațiile din cataloage există neconcordanțe. De asemenea, contingentul născuților din anul 1953 nu apare în registrele matricole ale școlii” etc.

Prin urmare, un adevărat haos ! Cum motivează Dumitra Purcel această îngrijorătoare stare de lucruri,

ale cărei fte nu știm, deocamdată cum vor fi descilcite ?

Cu o senină candoare, „Nu am completat documentele școlare (cataloage și matricole) deoarece am neglijat acest lucru în unii ani școlari. Notele nu sînt trecute în catalog pentru următoarele motive : le-am notat într-un carnețel și, de asemenea, am neglijat să le mai trec în catalog, din care motiv nu am încheiat nici mediile la sfîrșitul anului. Notele-medii din catalog nu corespund cu cele din matricolă dintr-o mică eroare ; nu am făcut socoteala bine și am lucrat cu neatenție”.

„Eroare” și „neatenție” sancționate exemplar de Ministerul Educației și Învățămîntului : prin îndepărtarea din învățămînt a numitei Dumitra Purcel.

Iar însemnarea de față am scris-o spre a servi drept pildă întristătoare și pentru alte cadre didactice care, dintr-un motiv sau altul, ar fi tentate să „cultive” asemenea neglijențe...

În școala noastră haosul nu poate fi tolerat sub nici o formă. Nici în viață, nici în scripte !

D. CICHIRĂ

TV

„Există mulți oameni maleabili?”

Chiar dacă este programată la orele 18,35 cînd mai simțim toropeala somnului de după-amiază, emisiunea SCENA are marele avantaj de a exista pe programul I (în timp ce CRONICA LITERARĂ, singura cronică literară a TV-ului zace pe programul II la orele 22,30 cu directiva strictă: vizibilitate doar pentru pasionații de literatură din Capitală și satele dimprejur!). „Scena” a omagiat deschiderea stagiunii teatrale printr-un ciclu de interviuri cu dramaturgii noștri, indiscretă avertizînd telespectatori de ce îi așteaptă în această stagiune. Printre cei ce au răspuns la masa de lucru din birou sau din grădinița personală s-au numărat Aurel Baranga, Paul Everac, Sergiu Fărcășan, Horia Lovinescu, Ilie Păunescu, D. R. Popescu, într-un cuvînt „fruncea” dramaturgiei noastre originale.

Intelligent modul cum a stimulat discuția redactorul (adică redactorița Li-liana Moldovan), despîcînd firul în patru și pe lingă informațiile de circumstanță, descoperind și cite ceva din necazurile subterane ale dramaturgiei originale. Am aflat astfel (ce mai știam și noi, dar nu din sursă sigură!) că o piesă zace luni (cam multe luni) pînă ajunge în fața de spectacol, sau că un text se definitivează abia „la o a șasea versiune, ca să se joace în a șaptea”. Sergiu Fărcășan aflat la a patra versiune cu piesa „Păr alb pentru zece diavoli” declara: „Sînt foarte supărat pentru că observ o contradicție între ce ni se cere și lucrurile care se pot spune pe scenă. Te izbești de precauțiile unor oameni care nu au aflat încă ce trebuie să fie spus. Și tocmai acești oameni se sperie de o replică ca aceasta: «Există mulți oameni maleabili în țara asta» plasată în contextul unui dialog de opinie, demonstrînd că de fapt ei sînt cei maleabili”. Horia Lovinescu este pe drept supărat că actual pentru drama-

turgia originală înseamnă doar „problema funcționarului sperțar de la aprozar”. Toate micile și marile necazuri ale dramaturgiei au fost spuse direct fără ocolisuri. Principala lor supărare este că... „există oameni maleabili”, lipsiți uneori de curajul opiniei, uitînd de răspunderea ce le revine. Concluzia: se ajunge în prag de stagiune teatrală ca unele teatre să tragă prima cortină fără să aibă definitivată piesa originală din repertoriu.

Reușită microancheta emisiunii SCENA dovedind că această rubrică a programului TV merită să fie urmărită (chiar și la ora ei cea chinată!) cu același interes cu care marele nostru spectator o privește pe Corina Chiriac „o-prînd timpul”.

ILEANA COLOMIET

P.S. Dintre numeroasele scrisori primite ofer cititorilor citeva fragmente (cu regret doar fragmente) din scrisoarea tovarășei profesoare Viorica C. Dragotă — Ploiești, Str. Cameliei nr. 8, Bloc 41, ap. 66, sc. D. Scrisoarea reprezintă o opinie argumentată a unui telespectator în fața emisiunilor de varietăți. „...credeți-mă, noi, telespectatorii, nu sîntem chiar așa o masă informă de ființe bipede și cuvîntătoare. Nu înțeleg de ce anumite emisiuni TV, mai ales varietățile se nasc pe coordonatele celui mai scăzut gust artistic? Mă întreb oare arta nu are menirea de a înobilă conștiința, de a forma, de a educa?... Tovarășii de la emisiunea de varietăți cred oare că muncitorul de rînd poate fi ținut cu bancuri răsuflete, de prost gust? N-are el dreptul să-și însușească ironia subtilă, n-are dreptul la o gimnastică intelectuală, la un joc al idelilor?... În ciuda tuturor furtunilor și a trăsnetelor ce se abat asupra acestor emisiuni, ele proliferază, supraviețuiesc cu o ferocitate de-a dreptul îngrijorătoare...”

Mă voi referi concret la emisiunea din 16. IX. 1972... Umorul grotesc, stîlul uriatoru, vecin cu isteria pe care ni l-a servit Melania Cîrjă m-a făcut să-mi astup urechile. Iar disperatele impresii ale lui Iurie Darie mi-au trezit un amar regret după acele dulci și duioase apariții ale Mihaelei Istrate și eram gata să bag în televizor o coală de bloc (...). Am înghițit aceste varietăți cu certitudine, că cineva, acolo sus, își bate joc de noi, telespectatorii. Și înainte de a adormi m-am legănat în visul unei serii de iarnă, cînd pe 650 mm. Al Bocăneț ne-a demonstrat ce se poate realiza cu mijloace TV în materie de varietăți. Și rog pe cei de la conducerea studioului de televiziune să-l lase pe marele Shakespeare să-și doarmă mult discutatul somn de veci la Stratford-on-Avon și să-l caute mai des pe micul Bocăneț! Să știți, încă două asemenea varietăți și îmi vind televizorul, ca să-mi cumpăr un gramofon, plăci cu Șaliapin și alte antichități... Non multa sed multum, tovarășe Titi Acs et Comp!.

Florin Ciubotaru

Recolta

TVS integrată

Telelecția „Celula”

Pentru buna desfășurare a lecțiilor de biologie (anul III, liceul de cultură generală) — televiziunea integrată — Institutul de științe pedagogice va veni în sprijinul profesorilor de specialitate prin publicarea periodică a unor modele de tehnologie didactică.

Pentru telelecția „Celula”, care urmează să fie transmisă marți 3 octombrie a.c., proiectul modelului tehnologic cuprinde activități ce urmează a se desfășura în perioada de pregătire a telelecției și în etapele dinainte, din timpul și de după emisiunea TVS.

PREGĂTIREA TELELECȚIEI

În această etapă, profesorul obține informații asupra conținutului emisiunii „Celula” din suplimentul Radioteleșcoala, Tribuna școlii, literatura de specialitate etc., pregătește preparatele microscopice, verifică starea tehnică a aparatului, distribuie pe mese probe de exercițiu și modele mute, antrenează un colectiv de elevi pentru pregătirea laboratorului (așezarea microscopelor, a preparatelor microscopice cu celule și diviziunea celulară, a materialelor de demonstrații).

Mijloacele de învățămînt necesare pentru desfășurarea acestei telelecții sînt: 1—2 receptoare cu antene individuale și suporturi, 3—4 exemplare din fiecare model mut pe elev, 1—2 foi cu exerciții, 10—15 microscopice de tip „Școlar”, 3—4 preparate microscopice pentru fiecare microscop, planșe cu celula și diviziunea celulară, mulaje cu diviziunea celulară, folii pentru retroproiecție, diapozitive color, manuale școlare, secvențe de film cu celula și diviziunea celulară, tablă magnetică sau flanelograf cu modele de aplicat, trusă pentru recoltare, fixarea și colorarea unui preparat de mucoasă bucală (spatulă, lampă de spirt, chibrituri, lamă, lamelă, alcool, vată, albastru de metilen), diaproiector, retroproiector, aparat proiecție cinematografică și emisiunea TVS.

DE LA ÎNCEPEREA TELELECȚIEI PÎNĂ LA ÎNCEPEREA EMISIUNII TVS

În această etapă, profesorul conduce observarea directă a prepara-

telor microscopice, realizarea unui preparat de mucoasă bucală, observarea unor diapozitive, folii, planșe sau secvențe filmate cuprinzînd morfologia celulei, subliniază elementele morfologice principale.

Elevii observă la microscop, desenează, realizează preparate, o schemă cu structura celulei, folosind mijloacele de învățămînt corespunzătoare acțiunii respective.

Relațiile predominante care se practică se axează pe activitatea în grupuri mici și activitatea individuală.

EMISIUNEA

În timpul vizionării emisiunii, profesorul dirijează recepția, intervine pentru observarea elementelor esențiale ale mesajului. Elevii sînt îndrumați să observe cu atenție și vor nota numai elementele esențiale. Activitatea predominantă va fi observarea individuală.

DE LA TERMINAREA EMISIUNII PÎNĂ LA TERMINAREA TELELECȚIEI

După terminarea emisiunii TVS profesorul clarifică părțile neînțelese indicate chiar de către elevi, conduce sistematizarea cunoștințelor, le integrează în ansamblul lecției, formulează exerciții și probleme, reia părțile din telelecție care privesc fiziologia celulei și completează mesajul TVS cu noțiuni legate de compoziția chimică și meioză, care nu au făcut parte din emisiune.

Elevii formulează întrebări, iar profesorul, odată cu răspunsurile date, va realiza o schemă de sistematizare a întregii lecții.

Elevii vor lucra exercițiile și problemele indicate, vor observa modele, mulaje, planșe din manual și preparate microscopice cu celule în diviziune.

Mijloacele de învățămînt folosite sînt aproape toate cele existente în laborator pentru această telelecție.

Deși se pot practica în această etapă toate tipurile de relații profesor-elev, sînt mai indicate activitățile individuale, pe grupe mici și activități combinate.

Munca — manualul cel mai eficient

(Urmare din pag. 1)

vor deveni miine agronomi și zootehniști, horticultori și mecanizatori. În lumina acestei perspective în durată, idealul lor de viață capătă de pe acum satisfacția primelor împliniri, ambiția primelor roade culese cu mina lor. Învățați de pe acum să măsoare cu tona și chintalul, viitorii matematicieni vor fi deprinși cu parametrii reali la care îi vor solicita profesia și viața să-și exercite setea lor de a munci cu abnegație pentru propășirea patriei.

Nici chiar cel mai sceptic dascăl nu va putea nega vreodată cit de a-dînc umană este pedagogia învățării indisolubil ingemănată cu practica. A învăța bine din oricare manual de școală este una, dar a spori setea de carte, adăugîndu-i responsabilitatea muncii în obște, înseamnă să clădești o viitoare personalitate umană pe singura temelie viabilă și puternică, sănătoasă și pe deplin înfloritoare.

Gustul dulce, aromitor, al piinii îl simți cu adevărat nu doar atunci

cînd scoți colțucul din țasca ta de școlar sirguincios la carte, ci și atunci cînd furnica miinilor tale a adunat chiar și numai un buchet de spice căzute pe miriștile verii.

Porumbul desfoliat de miinile unui elev, viitor mecanizator sau agronom, devine în mod nemijlocit un obiect de studiu, fiindcă oricît de frumos colorate ar fi planșele intuitive, galbena flacără de aur vegetal a lanului de porumb poate fi pe deplin înțeleasă doar în cîmp, sub cerul toamnei.

Dacă repetînd, neîncetînd să repetăm un mare și simplu adevăr categoric, vom spune că dragostea de muncă se deprinde de mic nu numai cu fruncea aolecată peste manualul școlar, ci și în ipostaza însăși a muncii, descoperim de fapt cel mai vechi și poate cel dintîi principiu al pedagogiei: experiența. Munca este totdeauna rodul experienței proprii și ea rămîne chiar și în cea mai modernă școală din lume, cel mai eficient abecedar, cea mai scumpă și valoroasă carte didactică.

Numai absolvenții sînt de vină?

(Urmare din pag. 1)

puls și adevărata putere de a-l primi ale vieții. Și e clar că România n-a ajuns încă în situația fericită, în care să se creeze condițiile cele mai bune, de muncă și de viață, pentru fiecare.

Asta e adevărat o știm cu toții, dar nu rezultă de aici că organelor locale, care primesc absolvenții, le e permis să-i primească oricum. S-a creat un fel de șablon „dom”le, absolvenții vin la noi și nu stau, pleacă, nu le convine”.

Sigur că sînt și absolvenți — miironosiți — care cum dă un pic viață peste ei, cum o iau la fugă înapoi, sub păturica — și ea modestă uneori — a părinților. Dar adevărul este că, acolo unde merg absolvenții, ar trebui să existe mai mult interes pentru păstrarea celor ce vin, în me-

diul în care vin. Sînt posibilități numeroase ca primirea absolvenților, mai ales în mediul rural, să fie mai caldă, și ei să fie atrași realmente, de locurile în care se duc.

E simplu să spunem că absolvenții pleacă. Mai interesant ar fi să nu atribuim aceste plecări numai lipsei lor de conștiință. Pentru că destui absolvenți își părăsesc locurile, unde au fost repartizați, din lipsa de conștiință a mediului în care se duc.

Acele colectivități care au interesul real să se primească și să se dezvolte fac și pe dracu în patru, cum se zice, pentru a-i păstra pe tineri. Rămînera absolvenților, la locurile de muncă la care au fost repartizați, este de aceea un examen pentru două conștiințe: conștiința celor ce vin și conștiința celor ce-i primesc. Nu e acesta un adevăr?

Școala deschisă

Invățământul tradițional stărnește tot mai multe obiecții sub raportul conținutului, care se îmbogățește mereu și creează un evident decalaj față de posibilitățile de asimilare umană a cunoștințelor, formelor și metodelor de învățămînt. Se propun diferite soluții: folosirea mass-media, instruirea programată, concentrarea colectivelor de elevi sub forma echipelor etc.

O astfel de soluție întâlnim și în lucrarea „L'école ouverte” (Bernard Eliade). „Școala deschisă” este prezentată ca o expresie a spiritului de rezistență față de rutina învățămîntului tradițional și o dovadă a faptului că se pot aduce înnoiri în educație, ceea ce va impune un sens evolutiv pedagogiei. „Pedagogia constructivă”, numită astfel datorită contestărilor inovatoare, va permite exercitarea „educației totale” și transformarea ei în educație populară, permanentă.

„Școala deschisă” recomandă o nouă structurare a localului de învățămînt, prin desființarea claselor obișnuite, înlocuindu-le cu săli rezervate cursurilor, lecturii, proiectelor expozițiilor realizate cu lucrările elevilor, săli pentru înregistrări, audiții, laboratoare, ateliere. Colectivele de elevi sînt organizate sub forma echipelor, grupe de 3-4 persoane, cu sarcini precise: „echipa microhid” selecționează date istorice, geografice, folclorice, etnografice, artistice; echipa „montaj și teatru” dirijează și organizează activitatea artistică a școlii; echipa „informare” adună material pentru panoul „Magazin” și pregătește ediții spe-

ciale pentru ținerea la curent a elevilor cu evenimentele la zi: echipa „documentare” pune la dispoziție materiale necesare studierii diferitelor probleme cu conținut economic, politic, cultural.

Nucleele socio-educative (foyers socio-éducatifs) dirijează procesul educativ în școală în vederea menținerii spiritului democratic al școlii și dezvoltării creativității elevilor.

„Clasa deschisă” (la classe ouverte) devine nucleul socio-educativ de bază al școlii, care permite utilizarea corespunzătoare a tuturor mijloacelor de informare și educare. Se preconizează alegerea unui grup al comunității care să supravegheze întocmirea și actualizarea materialului pedagogic: panouri, grafice personale de notare pentru profesor și elev, ceea ce permite controlul profesorului și autocontrolul elevului (grilles de correction constructive); întreținerea publicației „Journal-Club”, activizarea foaierei socio-educativ etc.

Clasa devine un laborator de lucru cu elevii, organizați pe grupe, care se transformă în adevărate echipe de cercetare și acțiune pedagogică. Profesorul întocmește un plan de muncă, îl supune discuțiilor elevilor și-l modifică la sugestiile lor.

Lecția clasică este înlocuită cu mese rotunde, concursuri, anchete, jocuri dramatice, comentarea presei, organizarea de expoziții, realizarea de montaje. Elevii sînt mobilizați în munca de cercetare și

documentare, iar profesorul devine consultantul inițiativei elevilor. Profesorul trebuie să fie un model de angajat social, să fie la curent cu tot ce se întîmplă în viața economică, politică și culturală. Raporturile dascăl-discipoli sînt de aderență spirituală, de curtoazie.

La baza acestei concepții noi despre școală stau următoarele principii constructive: învățămîntul trebuie să fie călăuzit de un spirit deschis, cu vederi largi, fără prejudecăți; el pregătește pe elev pentru viață, îi oferă posibilitatea să înțeleagă și să asimileze viața, să se cunoască pe sine și pe cei din jur; punctul de plecare al educației trebuie să fie respectarea posibilităților, aspirațiilor și gusturilor elevilor, individualizarea educației conform ritmului de muncă al elevului pentru evitarea plictisului sau a nevrozării. Individualizarea educației se îmbină însă cu activitatea pe echipe, profesorul fiind „catalizatorul și forța echipei întregi”. El nu acționează independent, ci se încadrează în echipe de „profesori animatori”, care își confruntă experiența în vederea formării tinerilor pentru viață. Prin „școala deschisă”, se preconizează, de asemenea, explorarea informațiilor intrate în sistemul de comunicare spirituală interumană, numit gnosinformație sau, prescurtat gînf, ceea ce contribuie la formarea deprinderilor de muncă independentă, la facilitarea afirmării spiritului creator.

ELENA MACOVEI

Actualități

Cele mai frumoase cărți din lume

La expoziția „Cele mai frumoase cărți din lume”, deschisă între 3-17 septembrie a.c. la Leipzig, au fost prezente 30 de țări din 4 continente, cu 200 de volume. Un număr de 13 țări printre care și ROMÂNIA, au prezentat colecții complete ale „celor mai frumoase cărți” naționale. Printre titlurile premiate la expoziția de la Leipzig se numără și volumul „Pseudokinetikos” de Al. Odăbescu, editat de Editura „Minerva” București.

Pentru copii din Sri Lanka

Prima bibliotecă pentru copii s-a inaugurat de curind la Colombo, capitala republicii. Instalată în clădirea bibliotecii publice, ea este deschisă copiilor pînă la vârsta de 14 ani. Fondul său de cărți este constituit din lucrări în limbile singaleză, tamilă și engleză. O expoziție de cărți pentru copii a marcat inaugurarea bibliotecii care a avut loc sub semnul Anului internațional al cărții.

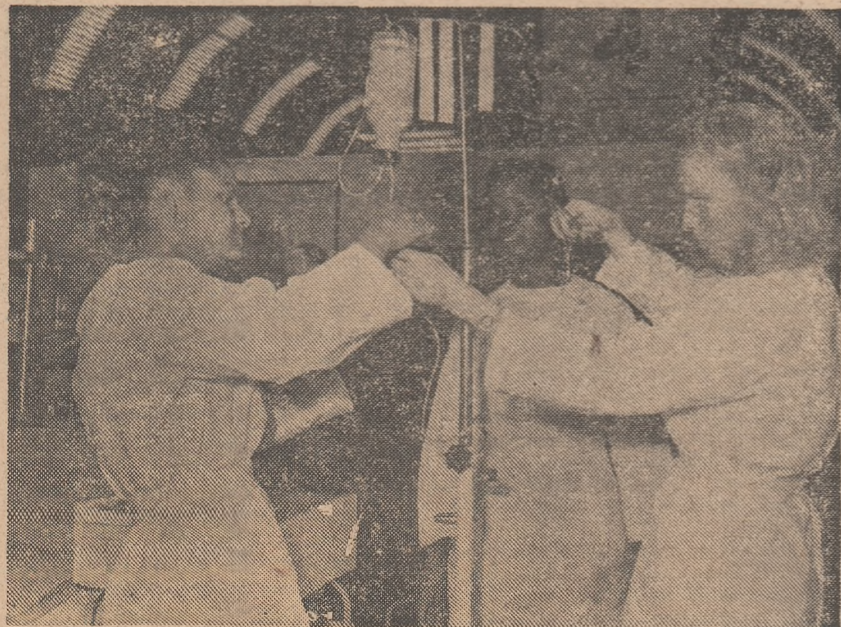
Orientare profesională

Dintr-un sondaj organizat de către Centrul de cercetare universitar din R.F.G. a reieșit că motivele dificultăților întâmpinate de către studenți trebuie căutate, în primul rînd, în perioada preuniversitară.

O îndrumare mai intensă a elevilor din R.F.G. în vederea studiilor superioare urmează să faciliteze orientarea acestora la universități și să-i ajute să-și încheie studiile superioare în timp util. Alegerea disciplinei universitare urmează să fie făcută cit mai devreme, pe baza unor informații ample cu privire la secțiile și facultățile universitare, condițiile de studiu în diferite specialități, problemele profesionale etc. În primul rînd, vor fi „sfătuiți” elevii care au un nivel superior de liceu. De asemenea, profesorii vor fi familiarizați cu cursurile speciale cu problemele cu care vor fi confrunțați bacalaureații. În plus, se va stabili un contact direct între elevi și profesori universitari.

INTERSCOLA 1972

La Tîrgul internațional de toamnă de la Leipzig, ce a avut loc în acest an în prima decadă a lunii septembrie, expoziția internațională „Interscola” și-a cucerit un loc binemeritat, alături de celelalte standuri. „Cazată” într-o uriașă hală cu mai multe compartimente, „Interscola” a prezentat miilor de vizitatori din zeci de țări, în pragul noului an școlar, ceea ce a produs mai util, mai bun și mai frumos industria pentru școlile de toate felurile, pentru copiii de toate vîrstele. Știința și tehnica, îngemănate, și-au spus și aici cu-

Cabinet pentru personalul medical mediu (R.D.G.), prezentat la Interscola — 1972.

vîntul lor notarilor, materializat în sute de mii de exponate și seturi complete, începînd cu jucăriile pentru preșcolari și terminînd cu laboratoarele ultramoderne, echipate cu aparatură electrică pentru viitorii ingineri, cercetători, medici.

Deosebit de îmbucurătoare pentru mine, ca vizitator român, a fost prezența pentru prima oară, alături de alte țări cu o veche tradiție în producerea de echipament școlar — ca R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă, Austria, R.P. Polonă, R.F. a Germaniei etc. a ROMÂNIEI, cu un stand propriu.

Cu acest prilej au fost prezentate cele mai reușite aparate și materiale didactice realizate de I.M.D. în domeniile fizicii (presă hidraulică, truse cu modele de relee, modele de mașini electrice, pentru experiențe cu semiconductori), anatomiei (inima la om, set de secțiuni ale organelor la om), lingvisticii (laborator fonic tip 1972), geografiei (harta României în relief), diferite jocuri instructive (alfabetar cubic, jocuri

mozaic tip II, III IV) — la care se adaugă încă multe alte exponate bine apreciate de specialiști și vizitatori.

„Interscola” a impresionat de această dată prin varietatea și calitatea laboratoarelor sale — adevărate uzine în miniatură — și cea a mijloacelor audio-vizuale. Țări ca R.P. Polonă, R.D. Germană, R.S. Cehoslovacă, R.F. a Germaniei au expus într-o execuție tehnică superioară, aparatură complexă, dar accesibilă tineretului școlar. De exemplu, numai R.D. Germană a prezentat pe o suprafață de 3 300 m.p., printre alte exponate (produse de cele peste 300 de întreprinderi specializate în material didactic) un număr de 10 laboratoare de fizică, chimie, biologie, medicină etc., la care se adaugă cabinetele destinate instruirii profesionale. O cunoscută firmă din München, specializată în producerea mijloacelor de instruire audio-vizuale, a prezentat pe un panou impresionant, printr-un ingenios flux de lumini, procesele vitale ale omului. Și exemplele pot continua.

„La aparate nu lucrau încă elevii, acestea erau doar studiate de vizitatori, dar laboratoarele și cabinetele păreau gata să primească pe tinerii școlari, dornici să afle tainele științei cu ajutorul microscopului electronic sau al eprubetelor. Lecțiile se țîn în cabinete și în laboratoare și nu în clase. Acest adevăr respiră din fiecare stand, din toate compartimentele expoziției. Chiar și cuvîntul „lecție”, pare aici anacronic, fiind înlocuit cu cuvîntul „studiu”. Într-adevăr, majoritatea zdrobitoare a apar telor pentru uz didactic, sînt destinate studiului individual. Profesorul a devenit aici specialistul: constructorul, chimistul, fizicianul, biologul, medicul, în sensul cel mai dens al cuvîntului, iar elevul, ucenicul, calfa sa. Cei doi — profesor și elev — îmbrăcați în salopetă de lucru, lucrînd la un calculator sau la un aparat de purificat aerul sau apa — aceasta a fost viziunea ce mi-a rămas imprimată pe retină a tot ce am văzut acolo, la „Interscola”, la început de septembrie 1972.

C. BUȚURA

TRIBUNA ȘCOLII

Revistă săptămînală editată de Ministerul Educației și Invățămîntului și Uniunea Sindicatelor din învățămînt, știință și cultură

Redactor șef: AUREL DRAGOȘ MUNTEANU